

อารยแห่งธรรมชาติ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2556 - 2557

อารยแห่งธรรมชาติ

The civilized of nature

นางสาวเจน ศรีเจริญศักดิ์

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปีการศึกษา 2556 - 2557

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....
ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร กงคา)

.....
กรรมการ
(รองศาสตราจารย์กัญจนา คำโสภี)

.....
กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....
กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณากร ภาชาชีวะ)

.....
กรรมการ
(อาจารย์นสาร พัฒนสุทธิชกุล)

.....
กรรมการ
(อาจารย์ถนอมนวล เดชาคณีวงศ์)

.....
กรรมการ
(อาจารย์พัชชา แก้วทองตาล)

.....
กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์ยุทธนา นิ่มเกตุ)

.....
อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์กัญจนา คำโสภี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	อารยแห่งธรรมชาติ
	The civilized of nature
ชื่อ	นางสาวเจน ศรีเจริญศักดิ์
รหัสนักศึกษา	53020414
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2556 – 2557
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์กัญจนา คำโสภี

บทคัดย่อ

ข้าพเจ้ามีความสนใจศิลปะนามธรรมที่มุ่งไปที่การแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกที่ฉับพลัน ผ่านสีเส้นและผิวแปร่งจึงได้ทดลองทำงานจิตรกรรมแนวนี้ ข้าพเจ้าใช้ความงามของทัศนธาตุมาเสนอเรื่องราวของอารมณ์และความรู้สึก การที่คนเรามีอารมณ์ด้านต่าง ๆ แยกแต่บุคคลที่จะมีอารมณ์แบบไหนที่ชัดเจนมากกว่ากัน ข้าพเจ้านำเรื่องของธรรมชาติมาเกี่ยวข้องด้วย การที่เรามีความรู้สึกเวลาเราไปในที่ๆเป็นธรรมชาติ เรารู้สึกมันสงบ ร่มรื่น และสบาย ในอีกส่วนหนึ่งก็มีพื้นที่ที่มีสิ่งปลูกสร้างมารุกล้ำ ดินจึงคิดถึงสิ่งที่มันยังหลงเหลืออยู่ ณ ตอนนี้อยู่ และวิธีการจากรูปแบบนี้ทำให้การทำงานนั้นรู้สึกว่ามีได้ถูกกดดัน สามารถปลดปล่อยอารมณ์ได้อย่างตรงไปตรงมา หลังจากผลงานสำเร็จข้าพเจ้าสังเกตว่าระหว่างทำงานนั้นเกิดความฉับพลันของทัศนธาตุที่เกิดจากอารมณ์ ความรู้สึก จากนั้นจึงนำผลงานจิตรกรรมมาขยายด้วยกระบวนการภาพพิมพ์ แต่ในทางกลับกันนั้นวิธีการมันเกิดความข้อยแย้งทางรูปแบบและอารมณ์ที่แสดงออกมา ทำให้ความหมายอารมณ์ในทัศนธาตุถูกเปลี่ยนความรู้สึกจากเดิม ด้วยกระบวนการในเทคนิค ภาพพิมพ์ซึ่งลดทอนความฉับพลันอารมณ์ที่เกิดขึ้นในงานจิตรกรรม สิ่งเหล่านี้ได้ผ่านการบวนการคิดและไตร่ตรองให้เป็นผลจากอารมณ์ที่เกิดขึ้น

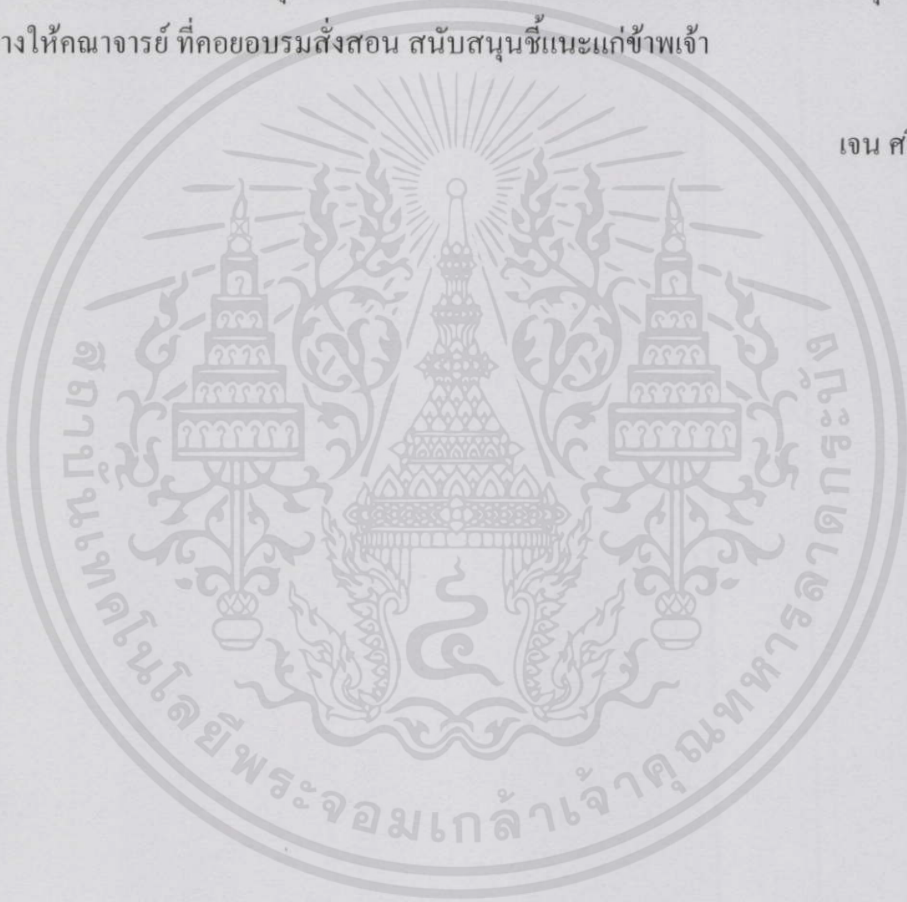
ข้าพเจ้าได้ใช้การสร้างงานจิตรกรรมรูปแบบนามธรรมแต่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานจริงๆมิใช่จิตรกรรม แต่เป็นการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ (Lithograph) การทดลองสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบดังกล่าวมานี้ ความเป็นธรรมชาติที่ตัวข้าพเจ้าได้พบเจอ ได้ถูกลดทอนลงมา

เอกสารนี้เป็นงานรูปแบบนามธรรม จึงเป็นผลงานในชุดปัจจุบัน งานเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การสร้างสรรคศิลป์นิพนธ์ “อายแห่งธรรมชาติ” ของข้าพเจ้าชุดนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วย ความสนับสนุนเป็นอย่างดีเสมอมาจากครอบครัว ข้าพเจ้าจึงอยากขอบคุณครอบครัวและญาติของ ข้าพเจ้า รวมไปถึงคณาจารย์ทุกท่านที่ให้การอบรมสั่งสอนมาโดยตลอด โดยเฉพาะรองศาสตราจารย์กันจนา คำโสภี ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาศิลป์นิพนธ์นี้ ได้ให้คำแนะนำในการปรับปรุงและแก้ไขปัญหาในเรื่องการสร้างสรรคผลงาน จนกระทั่งผลงานศิลป์นิพนธ์นี้เสร็จสมบูรณ์ หากแม้ศิลป์นิพนธ์นี้ชุดนี้ยังพอมีประโยชน์อย่างที่ข้าพเจ้าคาดหวัง ขอบกคุณความดีงามทุกอย่างให้คณาจารย์ ที่คอยอบรมสั่งสอน สนับสนุนที่เฝ้าแก่ข้าพเจ้า

เจน ศรีเจริญศักดิ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของ โครงการ	1
วัตถุประสงค์ของ โครงการ	2
ขอบเขตของ โครงการ	2
บทที่ 2 ที่มาและความสร้างสรรค์	3
ที่มา	3
อิทธิพลที่ได้รับ	5
แนวความคิดสร้างสรรค์	29
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	30
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	31
กระบวนการสร้างงาน	38
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	45
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	45
การจัดองค์ประกอบภาพ	47
บทที่ 5 บทสรุป	53
ปัญหาและข้อเสนอแนะ	53
บรรณานุกรม	55
ภาพผลงานศิลปะ	56
ประวัติผู้เขียน	60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่	หน้า
1.ภาพ Number 5	10
2.ภาพที่ 1 Franz Kline	15
3.ภาพที่ 1.1 Orange Outline	17
4.ภาพที่ 2 Jackson Pollok	18
5.ภาพที่ 2.1 Number 32	22
6.ภาพที่ 2.2 Number 8	22
7.ภาพที่ 3 มาร์ค รอธโก	23
8.ภาพที่ 3.1 Yellow, Pink, Lavender on Rose	23
9.ภาพที่ 5 ดันแบบภาพถ่ายทิวทัศน์	25
10.ภาพที่ 5.1	25
11.ภาพที่ 5.2	26
12.ภาพที่ 5.3	26
13.ภาพที่ 5.4	27
14.ภาพที่ 5.5	27
15.ภาพที่ 5.6	28
16.ภาพที่ 5.7	28
17.ภาพร่างชุดที่ 1	31
18.ภาพร่างชุดที่ 2	33
19.ภาพร่างชุดที่ 3	36
20.ภาพผลงานชิ้นที่ 1	47
21.รูปทรง (Form)	47
22.สี (Colours)	48
23.น้ำหนักอ่อนแก่ (Tone)	49
24.ลักษณะพื้นผิว (Texture)	50
25.เส้น (Line)	51

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

รูปที่	หน้า
26.สร้างพื้นผิวจากผงถ่ายเอกสาร (Zerox)	52
27.คลื่นเวลา	57
28.สีของธรรมชาติ	58
29.ความรื่นเริงของธรรมชาติ	59

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ข้าพเจ้าใช้ความงามของทัศนธาตุมาเสนอเรื่องราวของอารมณ์และความรู้สึกการที่ข้าพเจ้ามีความรู้สึกถึงอารมณ์ในด้านต่าง ๆ แล้วแต่ช่วงเวลาและสถานที่ที่จะมีอารมณ์แบบไหนที่ชัดเจนมากกว่ากัน ข้าพเจ้าพูดถึงเรื่องจากความอบอุ่น ความคิดถึงสิ่งตัวข้าพเจ้ารู้สึกสบายใจ ความรู้สึกสนุกสนานของการท่องเที่ยว พักผ่อนข้าพเจ้าเอาเรื่องของธรรมชาติมาเกี่ยวข้องด้วย การที่เรามีความรู้สึก ณ เวลาที่ข้าพเจ้าได้ไปในที่ ที่เป็นธรรมชาติ ข้าพเจ้ารู้สึกมันสงบ ร่มรื่น และสบาย ในอีกส่วนหนึ่งก็มีพื้นที่ที่มีสิ่งปลูกสร้างมารุกถ้า ข้าพเจ้าจึงคิดถึงสิ่งที่มีมันยังหลงเหลือและสิ่งที่สวยงามอยู่ ณ ตอนนี

1.1 ความสำคัญของโครงการ

รสนิยมส่วนตัวของข้าพเจ้าเองที่ชอบการท่องเที่ยว ทั้งในแบบธรรมชาติที่เกิดขึ้นเอง และทั้งแบบงานประเพณี วัฒนธรรมที่มนุษย์สร้างขึ้น ความรู้สึกที่ข้าพเจ้าชอบในสถานที่ ที่เราได้สัมผัสนำมาผลงานมาสร้างสรรค์ นำมาทับซ้อนกัน ไปมาก่อให้เกิดรูปทรงต่างๆการซ้ำโดยเหมือนกัน การใช้สีแทนค่าของอารมณ์ของความรู้สึกและทางด้านองค์ประกอบของงานข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่างานดูนิ่งและอ่อนไหวผสมกัน แต่แข็งแรง คู่มือพลัง และภาพที่นำมาสร้างสรรค์ผลงานเป็นภาพที่นำภาพธรรมชาติจริงมาเพิ่มเติมตามรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดความงามทางศิลปะ ผลงานที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ในรูปแบบที่ข้าพเจ้ากล่าวข้างต้นเพื่อนำพาอารมณ์ของผู้เสพศิลป์ไปสู่ความรู้สึกที่ข้าพเจ้านำเสนอและงานศิลปะนี้จะก่อให้เกิดจินตนาการต่อผลงานแต่ละชิ้น แต่ละบุคคลที่มีความคิด จินตนาการแตกต่างกันออกไป นี่ถือว่าเป็นจุดประสงค์ของตัวข้าพเจ้าความที่ข้าพเจ้าจากบ้านมานั้น ทำให้ให้หววนคิดถึงความอบอุ่น ความรู้สึกชื่นชอบภายในตัวของข้าพเจ้า เนื่องจากบ้านที่ข้าพเจ้าจากมาเป็นทะเล ข้าพเจ้าจึงชื่นชอบความเป็นทะเล ที่มีเสียงลม เสียงคลื่นที่ซัดหาดทรายเข้าหาฝั่งและ จากที่ข้าพเจ้าชอบท่องเที่ยวแหล่งธรรมชาติ ข้าพเจ้าจึงยกประเด็นนี้ขึ้นมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อตอบสนองความต้องการของตัวคน
2. เพื่อแสดงให้เห็นถึงรูปแบบของนามธรรม
3. เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ โดยมีการแปรเปลี่ยนรูปแบบ
4. เพื่อแสดงอารมณ์ในการใช้สี เพื่อบ่งบอกความรู้สึก
5. เพื่อแสดงรูปแบบของผลงานเทคนิคภาพพิมพ์พื้นราบ (Lithograph)
6. เพื่อถ่ายทอดการสร้างสรรค์ผลงานให้คนภายนอกรับรู้

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. ผลงานสร้างสรรค์จากความเป็นตัวตนของข้าพเจ้า ได้ไปอยู่ในสถานที่จริงจากธรรมชาติ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน และได้เอาธรรมชาติเหล่านั้นมาสร้างสรรค์ผลงาน
2. แนวทางการสร้างสรรค์เป็นแนวทางแบบนามธรรม (Abstract)
3. ผลงานสร้างสรรค์โดยเทคนิคภาพพิมพ์พื้นราบ (Lithograph)
4. จำนวนผลงานมี 3 ชิ้น
 - 4.1 ขนาด 64.5 x180 เซนติเมตร
 - 4.2 ขนาด 64.5 x164.5 เซนติเมตร
 - 4.3 ขนาด 55.4 x146.3 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์ของตัวข้าพเจ้า ข้าพเจ้าใช้ความงามของทัศนธาตุมาเสนอเรื่องราวของอารมณ์และความรู้สึก การที่คนเรามีอารมณ์ด้านต่าง ๆ แล้วแต่บุคคลที่จะมีอารมณ์แบบไหนที่ชัดเจนมากกว่ากัน ข้าพเจ้าพูดถึงเรื่องของของของความอบอุ่น ความรักที่บ้าน ข้าพเจ้าเอาเรื่องของธรรมชาติมาเกี่ยวข้องด้วย การที่เรามีความรู้สึกเวลาเราไปในที่ ๆ เป็นธรรมชาติ เรารู้สึกมันสงบ ร่มรื่น และสบาย ในอีกส่วนหนึ่งก็มีพื้นที่ที่มีสิ่งปลูกสร้างมารุกล้ำ ข้าพเจ้าจึงคิดถึงสิ่งที่มันยังหลงเหลืออยู่ ณ ตอนนี้

2.1 ที่มา

ปัจจุบันนี้มีศิลปินมากหน้าหลายตาในประเทศของเรา ความหลากหลายทางความคิดจึงเกิดขึ้น ข้าพเจ้าคิดว่าทุกยุคทุกสมัยผลงานศิลปะนั้นต้องจบด้วยความสวยงาม ข้าพเจ้าคิดว่าศิลปะที่สวยงามเหล่านั้นสามารถสร้างแรงบันดาลใจในการทำงานของตัวศิลปินเขาชนรุ่นหลัง ข้าพเจ้าใช้เรื่องของธรรมชาติ ภาพทิวทัศน์ที่ตัวข้าพเจ้าได้พบเจอ และเป็นสถานที่ที่ข้าพเจ้าได้ไปด้วยตัวเอง ข้าพเจ้าได้พูดถึงเรื่องราวที่ธรรมชาติสร้างขึ้นเอง และเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมาแทนที่จากธรรมชาติเคยอยู่ ณ ที่แห่งนั้น นำความเป็นอดีต และปัจจุบันมารวมกันข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์ผลงานออกมาในลักษณะรูปแบบของนามธรรม ใช้สี และรูปแบบของฟอร์มในการสร้างสรรค์ผลงานออกมา ข้าพเจ้าสนใจที่จะใช้สื่อใหม่ ๆ หรือ งานเก่า ๆ ในมุมมองใหม่ ๆ เพื่อให้เกิดคำถามหรือหาคำตอบในสิ่งนั้น ๆ ได้ ข้าพเจ้าได้ทดลองงานมาหลากหลายรูปแบบ จนกระทั่ง ข้าพเจ้าได้ใช้การสร้างงานจิตรกรรมรูปแบบนามธรรมแต่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานจริง ๆ มิใช่จิตรกรรม แต่เป็นการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ (Lithograph) การทดลองสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบดังกล่าวมานี้ ความเป็นธรรมชาติที่ตัวข้าพเจ้าได้พบเจอ ได้ถูกลดทอนลงมา งานรูปแบบนามธรรม จึงเป็นผลงานในชุดปัจจุบัน

สิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อม คือ ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวมนุษย์ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต มีอิทธิพลเกี่ยวข้องถึงกัน เป็นปัจจัยในการเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน ผลกระทบจากปัจจัยหนึ่งจะมีส่วนเสริมสร้างหรือทำลายอีกส่วนหนึ่ง อย่างหลีกเลี่ยงมิได้ สิ่งแวดล้อมเป็นวงจรและวัฏจักรที่เกี่ยวข้องกันไปทั้ง

ระบบ

สิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้น สิ่งที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม สิ่งที่ได้เห็นได้ด้วยตาและไม่สามารถเห็นได้ด้วยตา สิ่งที่เป็นประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์จากคำจำกัดความดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า สิ่งแวดล้อม คือ สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัวเรา แต่ คำว่า "ตัวเรา" ในที่นี้ไม่ได้หมายถึงตัวมนุษย์เราเท่านั้น โดยความเป็นจริงแล้ว ตัวเรานั้น เป็นอะไรก็ได้ที่ต้องการศึกษา รู้ เช่น ตัวเราอาจจะเป็นดิน ถ้ากล่าวถึงสิ่งแวดล้อมดิน หรืออาจจะเป็นน้ำ ถ้ากล่าวถึงสิ่งแวดล้อมน้ำ เป็นต้น นอกจากนี้อาจมีข้อสงสัยว่า สิ่งที่อยู่รอบตัวเรามีรัศมีจำกัดมากน้อยเพียงใด ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าสิ่งต่างที่อยู่รอบ ๆ ตัวเรา ไม่ได้มีขอบเขตจำกัด มันอาจอยู่ใกล้หรือไกลตัวเราก็ได้ จะมีบทบาทหรือมีส่วนได้ส่วนเสียต่อตัวเราอย่างไรนั้นมันก็ขึ้นอยู่กับลักษณะและพฤติกรรมของสิ่งนั้น ๆ เช่น โศกนาฏกรรมตึกเวิร์ดเทรด ซึ่งตัวมันอยู่ถึงสหรัฐอเมริกา แต่มีผลถึงประเทศไทยได้ในเรื่องของเศรษฐกิจ เป็นต้นประเภทของสิ่งแวดล้อม

จากความหมายของสิ่งแวดล้อมดังกล่าวสามารถแบ่งสิ่งแวดล้อมได้เป็น 2 ประเภท คือ สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น

1. สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ

แบ่งออกเป็น 2 ประเภทย่อย คือ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (หรือสิ่งแวดล้อมที่ไม่มีชีวิต) และ สิ่งแวดล้อมที่มีชีวิต

1.1 สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ หรือสิ่งแวดล้อมที่ไม่มีชีวิตแบ่งได้ดังนี้

1.1.1 บรรยากาศ หมายถึงอากาศที่ห่อหุ้มโลก ประกอบด้วย ก๊าซชนิดต่าง ๆ เช่น โอโซน ไนโตรเจน ออกซิเจน อาร์กอน คาร์บอนไดออกไซด์ ฟลูออรีน และไอน้ำ

1.1.2 อุทกภาคหมายถึงส่วนที่เป็นน้ำทั้งหมดของพื้นผิวโลก ได้แก่ มหาสมุทร ทะเล แม่น้ำ ฯลฯ

1.1.3 ธรณีภาค หรือ เปลือกโลก หมายถึง ส่วนของโลกที่เป็นของแข็งห่อหุ้มอยู่รอบนอกสุด ของโลกประกอบด้วยหินและดิน

1.2 สิ่งแวดล้อมที่มีชีวิต ได้แก่ พืช สัตว์ และมนุษย์

2. สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น

แบ่งได้ 2 ประเภทดังนี้

2.1 สิ่งแวดล้อมที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ บ้านเรือน ถนน สนามบิน เขื่อน โรงงาน วัด

2.2 สิ่งแวดล้อมที่เป็นนามธรรม ได้แก่ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ศาสนา กฎหมายระบบเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. อิทธิพลที่ได้รับ

3.1 อิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากชีวิตและประสบการณ์

ความทรงจำในอดีต ทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงบันดาลใจจากประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เข้ามาในชีวิตของข้าพเจ้าเรื่องราว เหตุการณ์ สถานการณ์ สิ่งเหล่านี้สร้างประสบการณ์ให้แก่ชีวิตให้เรารับรู้ความรู้สึกต่าง ๆ เรียนรู้ ทำความเข้าใจทุกอย่าง ให้อิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตส่วนหนึ่งของประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าได้รับ สร้างแรงบันดาลใจ ในการสร้างสรรค์ จากประสบการณ์ชีวิตในอดีต

3.2 อิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากธรรมชาติ

ธรรมชาติเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กับมนุษย์ มีการอิงอาศัย มีความสัมพันธ์ อีกทั้งมนุษย์ยังคงเป็นส่วนหนึ่งในกลไก ที่ซึ่งมีความสัมพันธ์กันทั้งเชิงบวก ธรรมชาติมีเรื่องราว กลไก รูปแบบที่เป็นแบบเฉพาะของตัวมันเอง มีการสร้างกลไกทางความคิดให้แก่มนุษย์ การสร้างสรรค์ การดำรงชีวิต สิ่งเหล่านี้มนุษย์ล้วนได้รับจากการเติบโตมาจากธรรมชาติ ธรรมชาติจึงมีอิทธิพลต่อมนุษย์และข้าพเจ้า งานสร้างสรรค์ที่ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลมาจากธรรมชาติทางความรู้สึก จากสภาพแวดล้อมที่ข้าพเจ้าเติบโตและมีชีวิตอยู่ มีความผูกพันระหว่างกัน ทั้งในด้านร่างกายและจิตใจทุกสิ่งล้วนเชื่อมโยงกันทำให้มีผลกระทบและมีอิทธิพลต่อกัน ข้าพเจ้ามองไปยังสิ่งที่อยู่รอบกาย สิ่งที่ได้สัมผัส ที่มีต้นไม้ ต้นไม้ ลำธาร อันกว้างใหญ่ ข้าพเจ้าโอบล้อมทุกสรรพสิ่งที่มีอยู่ในโลกนี้มันทำให้รู้สึกสิ่งที่ทรงพลังและยิ่งใหญ่ ในขณะที่เดียวกันก็แฝงไปด้วยความน่ากลัวของภัยพิบัติทางธรรมชาติ ธรรมชาติสร้างสัมพันธ์ภาพต่อทุกสรรพสิ่งในโลก มีความเคลื่อนไหว และสิ่งเหล่านี้ล้วนสัมพันธ์กัน เอื้ออาศัยต่อกันและ ทั้งทางธรรมชาติด้วยกัน และในทางวิถีชีวิตของมนุษย์

3.3 อิทธิพลที่ได้รับทางศิลปกรรม

ศิลปะลัทธินามธรรม (Abstract)

วาซิลี แคนดินสกี (Wassily Kandinsky) ค.ศ. 1866-1944 เป็นชาวรัสเซีย ผู้นำจิตรกรรมแบบนามธรรมระหว่าง: กลางคริสต์ทศวรรษ 1940-1950 ศัพท์คำว่า แอ็บสแตรคเอ็กซ์เพรสชันนิสม์ มีที่มาจากการพยายามอธิบายงานจิตรกรรมนามธรรมของ วาซิลี คานดินสกี (WassilyKandinsky) ในระหว่างปี 1920 ต่อมาคำ ๆ นี้ไปปรากฏในข้อเขียนสำหรับอธิบายงานจิตรกรรมร่วมสมัยที่เขียนโดย โรเบิร์ต โคเตส (Robert Coates) ในนิตยสาร “นิวยอร์กเกอร์” (New Yorker) ฉบับวันที่ 30 มีนาคม 1946

นักวิจารณ์ผู้ทรงอิทธิพลที่สนับสนุนศิลปะแบบ แอ็บสแตรคเอ็กซ์เพรสชันนิสม์ อย่างแข็งขันสองคน ฮาโรลด์ โรเซนเบิร์ก (Harold Rosenberg) และ คลีเมนต์ กรีนเบิร์ก (Clement Greenberg) เคยให้ศัพท์อื่นๆ เอาไว้เรียกงานในแนวเดียวกันนี้ว่า แอ็กชัน เพ้นท์ติ้ง (Action Painting) และ อเมริกัน สไตล์ เพ้นท์ติ้ง (American-Style Painting) แต่ในที่สุดคำว่า แอ็บสแตรค

เอ็กซ์เพรสชันนิสม์ ก็เป็นคำที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในอเมริกา ส่วนในยุโรปจะมีการใช้คำว่า อาร์ต อินฟอร์เมล (Art Informel)

แอ็บสแตรคเอ็กซ์เพรสชันนิสม์ เป็นกระแสศิลปะแรกในอเมริกาที่เกิดจากเหล่าศิลปินชาว ยุโรปที่อพยพมาสหรัฐอเมริกา พวกเขาเหล่านี้หนีภัยเผด็จการของพวกนาซีจากเยอรมนี แอ็บสแตรคเอ็กซ์เพรสชันนิสม์ คือผลจากการสังเคราะห์ศิลปะหลากหลายรูปแบบ ตั้งแต่งานแนว เอ็กซ์เพรสชันนิสม์ (Expressionism) โดย วินเซนต์ แวน โก๊ะ (Vincent Van Gogh) งานนามธรรม โดย คานดินสกี งานที่เน้นสีสันในพื้นที่ใหญ่ ๆ ของ อองรี มาติสส์ (Henri Matisse) ไปจนถึงงานที่เป็นรูปทรงอิสระแบบธรรมชาติ “ออแกนิก” (organic) และงานจากจิตไร้สำนึกของพวก เซอร์เรียล ลิสม์ อย่าง ฮวน มิโร (Joan Miro) มีเพียงงานแนวเรขาคณิตและแนวเหมือนจริงเท่านั้นที่ไม่ได้ถูกรวมเข้าไปในรูปแบบอันหลากหลายของแอ็บสแตรคเอ็กซ์เพรสชันนิสม์สำหรับ แอ็บสแตรคเอ็กซ์เพรสชันนิสม์ แล้ว พวกเขามีสวนร่วมกันในเรื่องของ “ทัศนคติ” มากกว่าจะเหมือนในเรื่องของ “รูปแบบ”

ตัวอย่างเช่น ผลงานที่เกิดจากการหยอด การหยดสีของ แจ็คสัน พอลล็อก (Jackson Pollock) มีอะไรที่คล้ายกับพื้นสีอันกว้างใหญ่ของ มาร์ค รอทโก (Mark Rothko) น้อยมาก แต่พวกศิลปินกลุ่มนี้จะคล้ายกันในเรื่องการแสดงออกทางอารมณ์และกายภาพ วิธีคิด วิธีทำงานและแนวทางแบบนี้ ตรงกันข้ามกันอย่างมากกับแนวทาง โซเชียลเรียลลิสม์ (Social Realism) ที่ทำกันแพร่หลายในทศวรรษ 1930แนวทางแบบ แอ็บสแตรคเอ็กซ์เพรสชันนิสม์ คืออีกตัวอย่างอันสุดขั้วของแนวคิดแบบ สมัยใหม่ (Modernist) ที่เน้นความเป็นต้นแบบต้นฉบับ ความเป็นปัจเจกเฉพาะตัวของศิลปินกับการทำงาน โดยแทบจะไม่อ้างอิงถึงสรรพสิ่งใด ๆ ในโลก แต่จะมุ่งไปที่การแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกที่สดฉับพลัน ผ่านสีสันทันและฝีแปรง

ศิลปิน : วิลเลียมเดอ คู닝 (Willem de Kooning, 1904-1997), ฟิลิปกัสตัน (Philip Guston, 1913-1980), โรเบิร์ตมาร์เธอร์เวลล์ (Robert Motherwell, 1915-1991), บาร์เนทท์ นิวแมน (Barnett Newman, 1905-1970), แจ็คสัน พอลล็อก (Jackson Pollock, 1912-1956), มาร์ค รอทโก (Mark Rothko, 1903-1970), คลิฟฟอร์ดสติลล์ (Clyfford Still, 1904-1980) Tags: Abstract, Abstract Expressionism, ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม, แอ็บสแตรค, แอ็บสแตรคเอ็กซ์เพรสชันนิสม์

ศิลปะลัทธินามธรรม (Abstractism) ศิลปะไร้รูปลักษณะ ศิลปินแสดงออกโดยการสกัดรูปทรงจากธรรมชาติให้ง่ายปถ่ายให้รูปทรงปรากฏขึ้นตามลีลาหรือกลวิธีในการแสดงออก บางครั้งก็สร้างรูปทรงให้ปรากฏขึ้นจากความคิดอันเป็นนามธรรมศิลปินสร้างเส้น รูปทรง สี จากการใช้ญาณวินิจฉัย โดยไม่ต้องพึ่งเส้นรูปทรง สีจากธรรมชาติ ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้เกิดแปลงบิดเบือน และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ การแสดงออกเป็นผลจากพลังจิตใต้สำนึก ตามเส้นทางของจิตวิทยาการกลวิธีของการแสดงออก ได้แก่ การใช้สีวาด หยด หยอด ใช้แปรงละเลงระบายอย่างหายากร้านการสาธิต เป็นต้น

ศิลปะแอบสแตรกต์ (Abstract Art)

แอบสแตรกต์ หรือ มโนศิลปะ หรือ ศิลปะนามธรรม หมายถึง แบบอย่างของทัศนศิลป์ที่เกี่ยวข้องกับจิตใจ แสดงความรู้สึกของมนุษย์ต่อธรรมชาติแวดล้อม ถ่ายทอดเป็นรูปภาพจะมีลักษณะเป็นสองมิติ หรือ สามมิติ ส่วนใหญ่จะไม่พรรณนาเรื่องราวตามความเป็นจริง ศิลปินอาจละทิ้งรูปทรงต่าง ๆ ด้วยการตัดทอนหรือตัดรูปทรงจนหมดสิ้น อาจสร้างรูปทรงขึ้นมาใหม่ตามความรู้สึกของตนเอง ด้วยการวางโครงสีใหม่ และเรื่องราวล้วนเป็นนามธรรม ซึ่งนับว่าเป็นหัวใจใหม่ของวงการศิลปะเพราะการเขียนภาพเช่นนี้ ทำความเข้าใจยากกว่าศิลปะทุกแขนงที่เคยมีมา ผู้ริเริ่มคือ วาสซิลี แคนดินสกี ชาวรัสเซีย เขากล่าวว่า จิตรกรรมทุกชนิดความสำคัญของความรู้สึกอยู่ที่ สี และการจัดรูปทรง (Colour of Form) สำหรับการถ่ายทอดออกมาเป็นศิลปะนั้น แคนดินสกีคำนึงถึงหลัก 2 ประการ คือ ความรู้สึกภายนอกและความรู้สึกภายใน (The Inner and the Outer) ความรู้สึกภายนอก คือ วัสดุรูปทรง และเมื่อรู้สึกต่อการเห็นรูปทรงดังกล่าวแล้ว ก็จะเกิดความรู้สึกภายในสำหรับคุณค่าของรูปทรงนั้น เป็นการสร้างความกลมกลืนขึ้นด้วยสีสัน การเคลื่อนไหว ลีลา จังหวะ ลักษณะผิว สัดส่วน และความเด่นชัดของภาพ

คุณค่าของความรู้สึกถือเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของศิลปะแบบนามธรรม ศิลปะแบบโบราณจะเขียนบรรยายอะไรก็เฉพาะเจาะจงลงไป เช่น รูปผู้หญิง ต้นไม้ สัตว์ ผลไม้ ผู้ชาย และแม้แต่พระเจ้า คำกล่าวของศาสนาอิสลาม มีว่า พระเจ้าเท่านั้นที่สมบูรณ์ทุกประการ จะเป็นการโอหังพระนางอวดดีของมนุษย์อย่างยิ่ง ถ้าเขาอาจเอื้อมไปหาอะไรมาแทนสิ่งสมบูรณ์ เช่นพระเจ้าดังนั้นศาสนาอิสลามจึงไม่นิยมสร้างรูปไว้เคารพ ศิลปินกลุ่มนามธรรมไม่ต้องการสร้างรูปทรงที่ปรากฏให้ผู้ดูหลงคิดเพียงเท่านั้น แต่ต้องการสร้างรูปทรงใหม่ โดยคำนึงถึงการจัดภาพ ลีลา จังหวะความสมดุลและความรู้สึก เพื่อให้เกิดอารมณ์และความรู้สึกเองเมื่อได้สัมผัสสิ่งที่ไม่อาจชี้เฉพาะไปได้ว่าเป็นอะไร

ศิลปะนามธรรม (Abstract Art) ใช้ภาษาภาพในการสื่อความหมายด้วยรูปทรง, สี และลายเส้น เพื่อสร้างสัดส่วนซึ่งอาจจะประกอบขึ้นในระดับความเป็นนามธรรมที่แตกต่างกันไป ตั้งแต่ยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาไปจนถึงช่วงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 ศิลปะตะวันตกรับอิทธิพลในการใช้ทัศนมิติและความพยายามในการทำให้สมจริงมากที่สุด ขณะที่ศิลปะของวัฒนธรรมนอกทวีปยุโรปถูกเข้าถึงและแสดงให้เห็นแนวทางอันหลากหลายในการอธิบายประสบการณ์ของตัวศิลปิน จนถึงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ศิลปินหลายคนรู้สึกถึงความต้องการที่จะสร้างสรรค์ศิลปะแนวใหม่ ซึ่งสามารถที่จะถ่ายทอดการเปลี่ยนแปลงพื้นฐานของเทคโนโลยี, วิทยาศาสตร์ และปรัชญาต้นตอที่ทำให้ศิลปินสร้างสรรค์งานศิลปะของตนเองนั้นมีหลากหลาย และสะท้อนให้เห็นสภาพก่อนการเปลี่ยนแปลงทั้งทางสังคมและปัญญาในทุกแง่มุมของวัฒนธรรมยุโรปในขณะนั้น ไม่ว่าจะเป็นโคคาของสัน ออกจากหามมหิดลแปลงเนื้อหา และห้องอ่างองลงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหมกการนำไปเกี่ยวข้องกับอย่างหลวม ๆ แม้ในความหมายเชิงลึกอาจมีความแตกต่างกันก็ตาม

ศิลปะนามธรรมชี้ให้เห็นการละทิ้งค่านิยมในการสร้างสรรคภาพให้มีความสมจริงของวงการศิลปะ การวาดภาพโดยที่ไม่เน้นความสมจริงนี้อาจแสดงไว้เพียงเล็กน้อย, บางส่วน หรืออาจจะแสดงไว้โดยสมบูรณ์ทั้งชิ้นงาน ศิลปะนามธรรมคงอยู่ต่อเนื่องเรื่อยมา แม้แต่ศิลปะที่พยายามจะทำให้มีองค์ประกอบที่สุดก็อาจจะเรียกได้ว่าเป็นศิลปะนามธรรม และตั้งแต่การแสดงภาพอย่างสมบูรณ์แบบเริ่มมีความยุ่งยากที่จะเข้าถึงแก่นแท้ งานศิลปะที่ใช้ความเป็นอิสระและแตกต่างไปจากเดิมทั้งรูปแบบและการใช้สีซึ่งมีความเด่นสะดุดตาที่อาจถูกเรียกว่าเป็นศิลปะนามธรรมได้ด้วยเช่นกัน ศิลปะนามธรรมโดยสมบูรณ์คือ ศิลปะที่ไม่สามารถโยงเข้ากับแหล่งอ้างอิงรูปธรรมใดได้เลย ตัวอย่างเช่น ในศิลปะนามธรรมทรงเรขาคณิตน้อยครั้งที่เราจะพบแหล่งต้นตอของแนวคิดหรือรูปทรงที่ปรากฏเป็นรูปธรรมในธรรมชาติ ซึ่งทั้งศิลปะรูปแบบตายตัวและศิลปะนามธรรมโดยสมบูรณ์ต่างก็มีความเฉพาะตัวที่เหมือน แต่ศิลปะรูปแบบตายตัวและศิลปะเสมือนจริง (หรือศิลปะสัจนิยม) มักจะมีบางส่วนที่เป็นนามธรรมปรากฏด้วยอยู่บ่อยครั้งทั้งศิลปะนามธรรมทรงเรขาคณิตและศิลปะนามธรรมแบบพลิวไหลวมักจะมีความเป็นนามธรรมโดยสมบูรณ์อยู่บ่อยครั้ง และหนึ่งในพัฒนาการอันหลากหลายของศิลปะที่กลายมาเป็นศิลปะนามธรรมบางส่วน เช่น ศิลปะคิตีโฟวิสต์ที่เน้นการใช้สีแบบผิดแปลกอย่างจงใจและเด่นชัด หรือลัทธิคิวบิสม์ที่เน้นการทำให้รูปแบบการวาดภาพสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตจริงผิดแปลกไปจากเดิมอย่างเห็นได้ชัด

สาเหตุที่ทำให้เกิดงานศิลปะนามธรรม

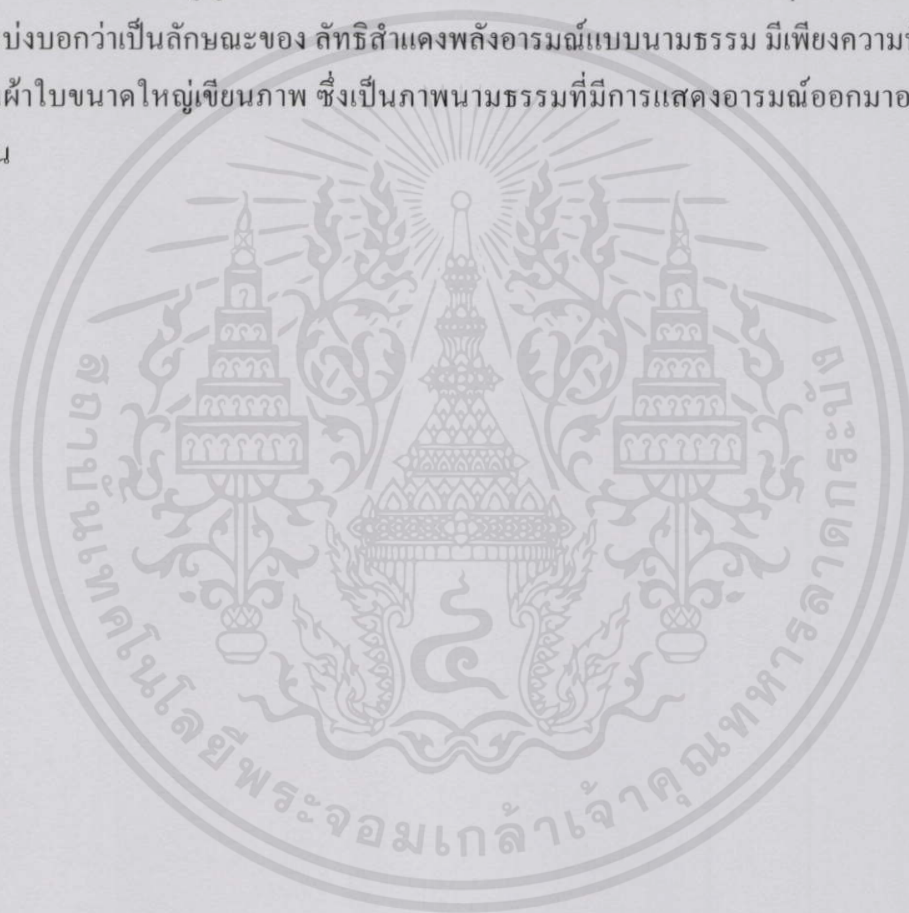
- ทำตามความต้องการของจิตใจ แสดงออกถึงความสวยงาม มากกว่าเนื้อหาหรือเรื่องราว
- เชื่อความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์เป็นใหญ่มากกว่า ผู้ชมส่งเสริมให้ผู้ชมงานให้รู้จักคิด

ลักษณะและข้อมูลทั่วไป

ในช่วงทศวรรษที่ 1930-1940 ทั่วโลกประสบปัญหาหามาภายใน ทั้งวิกฤตเศรษฐกิจ การเหยียดผิว การปกครองแบบเผด็จการ การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ความพินาซาการะเบิดปรมาณู ทำให้สังคมโลกและสังคมอเมริกันตั้งคำถามกับระบบคุณค่าแบบเดิม ๆ ไม่ว่าจะป็นมนุษยธรรม วิทยาศาสตร์ หรือในเรื่องของเหตุผล กระแสลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แบบนามธรรมจึงเกิดขึ้นในฐานะป็นงานศิลปะที่แสดงออกถึงความเป็นขบถต่อระบบคุณค่าเดิม ๆ และตั้งคำถามต่อสิ่งเหล่านั้น

การที่จะให้คำจำกัดความของ ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แบบนามธรรม นั้นเป็นเรื่องยาก เพราะการแบ่งประเภทของผลงานว่ามาจากลัทธิหรือกระแสใด เกิดขึ้นโดยการจัดการของนักวิจารณ์และนักประวัติศาสตร์ศิลปะ ซึ่งต่างจากศิลปินที่ไม่ต้องการถูกกำหนดกรอบว่าผลงานของเขาจะต้องเป็นไปในแนวทางไหน ศิลปินที่ถูกเรียกว่าเป็นลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แบบนามธรรม แต่ละคนต่างก็ได้รับอิทธิพลและเทคนิคมาจากลัทธิก่อนหน้านี้แตกต่างกันไป เช่น เทคนิคการเขียนภาพของศิลปินลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ที่เรียกว่า “การเขียนภาพแบบกระแสสำนึก” (เอคริเตอร์ ออโตมาติก)

ซึ่งหมายถึงการปล่อยให้ภาพวาดหรือตัวอักษรเด่นไหลไปตามกระแสสำนึกโดยไม่มีการตัดทอนหรือลบแก้ไขใด ๆ ทั้งสิ้น ก็นำไปสู่เทคนิคการหยดสีอย่างฉับพลันลงบนผ้าใบที่วางบนพื้นของแจ็กสัน พอลล็อก ซึ่งเป็นศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แบบนามธรรมที่มีชื่อเสียงที่สุด ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แบบนามธรรม จึงถูกนำมาใช้กับผลงานที่มีลักษณะแตกต่างกันของศิลปินหลายคนซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในนิวยอร์ก แม้แต่งานที่อาจไม่ใช่งานนามธรรม และไม่ใช่งานสำแดงพลังอารมณ์ ก็อาจถูกเรียกว่าลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แบบนามธรรมได้ด้วยเช่นกัน ศิลปะลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แบบนามธรรม จึงอาจกล่าวโดยรวมว่าเป็นงานนามธรรมที่เสนอการแสดงออกทางความคิดเรื่องจิตวิญญาณ จิตใต้สำนึก และจิตใจ ซึ่งตั้งคำถามต่อระบบคุณค่าแบบเดิม ๆ สิ่งที่จะบ่งบอกว่าเป็นลักษณะของ ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แบบนามธรรม มีเพียงความนิยมในการใช้สีบนผ้าใบขนาดใหญ่เขียนภาพ ซึ่งเป็นภาพนามธรรมที่มีการแสดงอารมณ์ออกมาอย่างรุนแรงเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แอ็คชั่นเพ้นท์ติ้ง (Action Painting)

“จิตรกรรมแอ็คชั่นเพ้นท์ติ้งของพอลล็อก”

ภาพ Number 5, 120 cm x 240 cm, Action Painting, (1948)

ในปี 1947 แจ็กสัน พอลล็อก ได้พัฒนาเทคนิควิธีการวาดภาพขึ้นใหม่ที่เรียกว่า "แอ็คชั่นเพ้นท์ติ้ง" โดยได้รับการช่วยเหลือจาก ลี คราสเนอร์ ภรรยาของเขา เทคนิคที่ว่านี้ใช้วิธีการหยดสีลงบนผืนผ้าใบที่วางอยู่บนพื้นหรืออาจใช้สีจากกระป๋องโดยตรง พอลล็อกสร้างงานอย่างเป็นตัวของตัวเองสูงและมีลักษณะคั่นสด (Improvise) วิธีหนึ่งของเขาที่มีชื่อเสียงมากคือ การเดินรำไปรอบๆผืนผ้าใบแล้วหยดสีลงไป โดยการทำให้เขารู้สึกว่าเป็นการกระตุ้นสิ่งที่อยู่ภายในของเขา (Inner) ลงไปสู่ผืนผ้าใบด้วยตรง ซึ่งเป็นรูปแบบของภาพวาดอัตโนมัติหรือจิตใต้สำนึก (Automatic/Subconscious) พอลล็อกได้ทำลาย ขนบของศิลปะอเมริกันลง เขามุ่งประเด็นทั้งหมดไปที่สิ่งที่เป็นนามธรรมด้วยงานที่มีสเกลขนาดใหญ่และการกลวิธีในการสร้างรูปลักษณ์ได้กลายมาเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด

สำหรับลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แบบนามธรรมความจริงของภาพวาดนั้นตรงไปตรงมาและเป็นการแสดงออกอย่างรวดเร็ว ด้วยวิธีการของศิลปินที่ถ่ายทอดแรงกระตุ้นภายในของเขาออกมา ภาพวาดกลายเป็นเหตุการณ์ (Event) ละคร (Drama) ของการเปิดเผยตัวเอง นี่เป็นแนวคิดของ "แอ็คชั่นเพ้นท์ติ้ง" แม้ว่า วิลเลียม เดอ คู닝 จะอยู่ในกลุ่มเดียวกับ พอลล็อก แต่งานของเขานั้นแตกต่างออกไป ทั้งในด้านเทคนิคและสุนทรียศาสตร์ ในงานชุด Women Series of Six Paintings ช่วงปี (1950-1953) เขาวาดภาพหญิงสาวที่มีความสูงขนาดสามในสี่ นี่เป็นงานที่เป็นรูป

เอกสารนี้เป็นร่าง แต่ในขณะเดียวกันเขาก็ยังสร้างงานในรูปแบบนามธรรมด้วย อย่างไรก็ตามเขามีความเชื่อไม่ว่ากรณีใดๆก็ตามที่แรงกล้าเกี่ยวกับ สิ่งที่อยู่ภายในของศิลปินเช่นเดียวกับพอลล็อก และอารมณ์ความรู้สึกบางอย่างนั้นก็สามารถถูกอ่านได้โดยผู้ชม

วิธีการและลัทธิอัตโนมัติ (Automatism)

ศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แบบนามธรรมที่อยู่ในกลุ่มเอ็กซ์ชัน เพนดิงมักอาศัยวิธีการที่เรียกว่าวิธีการอัตโนมัติ (Automatism) ในการสร้างงาน วิธีการอัตโนมัติได้ปลดปล่อยจินตนาการของศิลปิน ทำให้เขาสามารถค้นหาสภาวะความเป็นสากลจักรวาลภายในตัวเขาซึ่งซ่อนอยู่ภายในจิตใต้สำนึกได้อย่างอิสระ นอกจากนี้ยังทำให้ศิลปินสามารถแสดงออกได้ด้วยความคิดที่กล้าเสี่ยงกล้าทดลองด้วยวิธีการที่ไม่มีขอบเขตจำกัด ทำให้เกิดรูปทรงที่มีพลังเคลื่อนไหว ก่อให้เกิดการให้นำหนักต่อวิธีของการวาดภาพมากกว่าเดิม และที่สำคัญคือทำให้เกิดการค้นพบภาษาใหม่ในการแสดงออกที่เป็นต้นแบบไม่ซ้ำใคร

วิธีการทำงานจิตรกรรมของพอลล็อกได้ถูกพิจารณาจากนักทฤษฎีศิลปะว่าเป็นการขยายขอบเขตการเขียนอัตโนมัติของเซอร์เรียลลิสม์ เขาควบคุมเหตุการณ์ (สถานการณ์) บนผ้าใบ แต่เห็นได้ชัดเจนว่าเขาไม่ได้ควบคุมลักษณะการเกิดรูปร่างใดๆ บนผืนผ้าใบ ดังที่เขาได้กล่าวว่า เป็นการปล่อยให้พลังและการเคลื่อนไหวที่มองเห็นได้ (Energy and Motion Made Visible) ทำงาน พอลล็อกมีความเชื่อว่าเขาวาดภาพออกมาจากจิตใต้สำนึก (Painting out of the Unconscious)

การปลดปล่อยจิตใต้สำนึกออกมาสำหรับศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แบบนามธรรม ได้แก่ การเขียนภาพสดๆ (Improvisation) และการปาดป้ายอย่างฉับพลันทันที (Spontaneous Gesture) ซึ่งน่าจะได้รับอิทธิพลบางประการจากลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ ซึ่งศิลปินพยายามหาวิธีที่ความบังเอิญจะมีโอกาสเข้ามาแสดงบทบาทมากที่สุดในงานศิลปะ วิธีการหนึ่งที่เรียกว่า Decalcomania นั้น คล้ายกับการเล่นสนุกกับสีของเด็กนักเรียน โดยการนำเอากระดาษหรือผ้าใบที่ระบายสีไว้มาประกบกันแล้วดึงออกมา ก็จะได้พื้นผิวหน้าที่ไม่ได้คาดหวังมาก่อนเกิดขึ้น แม้เราจะสามารถคาดเดาผลได้ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าผลจะเป็นเช่นนั้นเสมอไป ซึ่งนับว่าการควบคุมของมนุษย์ก็ได้ถูกลดความสำคัญลง ไปอย่างมาก เช่นเดียวกับพอลล็อกและฟรานซ์ โคลน์ที่ถือว่าความสดฉับพลันเป็นหัวใจสำคัญ แรงผลักดันอิสระจากจิตของมนุษย์เป็นสิ่งเดียวที่จะปลดปล่อยพลังแห่งธรรมชาติ ความกลมกลืนที่แท้จริงเกิดจากการทำงานของพลังจากแรงผลักดันอิสระจากจิตของมนุษย์นั่นเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักสุนทรียะ (Aesthetic)

ศิลปะแบบ (Geometric Abstract) นี้ได้สืบทอดแนวความคิดของพวก Cubism ที่ว่า การลดทอน ทุกสิ่งทุกอย่างลงจนเหลือแค่โครงร่างเรขาคณิต" โดยที่พวกเขานำมาเสนอใหม่ในรูปแบบนามธรรมอย่างเต็มตัว ศิลปินในกลุ่มนี้ที่เด่น ๆ ก็คือ ปีแอร์ มงเดรียน (Piet Mondrian) เขาเป็นจิตรกรชาวดัตช์ โดยที่เขามีความคิดในการทำงานศิลปะว่า จะต้องเลิกลุ่มประเพณีของจิตรกรรมแบบเก่า ๆ โดยเน้นที่จะต้องเป็นศิลปะเป็นนามธรรม (Abstraction) และทำให้เข้าใจง่ายซึ่งนั่นก็คือการเน้นโครงสร้างที่คิดคำนวณอย่างหนัก ในกรณีนี้ เส้นตรงเข้ามามีบทบาทสำคัญ และก็มีความชัดเจน ส่วนสีก็จะ ลดให้เหลือแต่แม่สี แดง เหลือง น้ำเงิน และสีกลาง (ขาว เทา ดำ) การลดรูปทรงลดสีนี้ มันเป็นสัญลักษณ์ ที่แฝงมาจากปรัชญาตะวันออก และการสอนเกี่ยวกับสมาธิ วิปัสณา (Theosophy) ที่มีอยู่ในขณะนั้น

ในปี ค.ศ. 1911 มงเดรียน (Mondrain) ได้เดินทางไปปารีสซึ่งอยู่ในช่วงที่คิวบิสม์ (Cubism) กำลังแพร่หลายที่นั่น ทำให้เขา ได้รับอิทธิพลในเรื่องสีจากปิกัสโซ่ (Picasso) และ บราค (Braque) ซึ่งก็คือการใช้สีในแนวเขียนตะเภา สีเทา สีดินออกเหลือง น้ำตาล แต่มงเดรียน (Mondrain) จะทำเส้นให้ตรงไปตรงมา มากกว่าจะจัดวางระนาบ และเส้นเฉียง ๆ แบบคิวบิสม์ของปิกัสโซ่ถึงแม้ว่า มงเดรียนจะรับอิทธิพลจากศิลปะแบบคิวบิสม์แต่เขาก็ไม่ทำภาพที่ไม่มีเนื้อหา และความลึกซึ้งในภาพอย่างของคิวบิสม์

จุดมุ่งหมายสุดท้ายที่มงเดรียนต้องการในภาพเขียนของเขาก็คือ สัจธรรมบริสุทธิ์ ของ มงเดรียนก็คือสีที่มีอยู่ขณะนั้นในภาพไม่ใช่เหมือนจริงในการเลียนแบบธรรมชาติให้เหมือนจริง โดยที่มอนเดรียนนั้นเขาจะแสดงความเป็น Reality ด้วยการจัดรูปทรง และสีให้มีแรงผลักดันเคลื่อนไหวอย่าง ได้คู่กัน มอนเดรียนจะมีวิธีการจัดรูปทรงที่เหลี่ยมวางในแนวตั้ง มุมทุกมุมจะเป็นมุมฉาก มีเส้นดำเด่นในแนวตั้ง และ ในแนวราบ สลับผ่าน รูปสี่เหลี่ยมที่ใช้สีแดง สีน้ำเงิน สีเหลือง โดยอยู่บนพื้นภาพสีกลางๆ (ขาว) ทำให้เกิด โครงสร้างที่มีเส้นรอบนอก เครื่องครัด เป็นรูปแบบ (Neo-Plasticism) ที่มอนเดรียนได้ค้นพบขึ้นมาเอง และทำได้สมบูรณ์แบบ อย่างที่เราเห็นได้ในภาพ "New York City"

(Neo -Plasticism) ก็คือพลังเคลื่อนไหวของรูปทรง และ สีที่สะอาดบริสุทธิ์ โดยเป็นผลของการวางแผน ไตร่ตรองไปตามขั้นตอน จนได้ศิลปะนามธรรมแท้ ที่มีพื้นฐานความคิดจากโลกและวัตถุจริงจากธรรมชาติ เช่น ผังเมืองนิวยอร์กซึ่งถือได้ว่าเป็นแนวคิดสมัยใหม่แบบหนึ่งในการแสวงหาความจริง เกี่ยวกับภาวะของวัตถุที่เป็นสามมิติ ซึ่งก็ทำให้งานของมงเดรียนเป็นงาน Geometric Abstraction ที่สมบูรณ์ทั้งรูปแบบและความคิดนั่นเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดกลุ่มของสี

คุณลักษณะของสีคุณลักษณะของสีมี 3 ประการ คือ

1. **สีแท้** หรือความเป็นสี (Hue) หมายถึง สีที่อยู่ในวงจรกิจกรรมชาติ ทั้ง 12 สี สีที่เราเห็นอยู่ทุกวันนี้แบ่งเป็น 2 วรรณะ โดยแบ่งวงจรกิจกรรมออกเป็น 2 ส่วน จากสีเหลือง วนไปถึงสีม่วง คือ

1.1 **สีร้อน (Warm Color)** ให้ความรู้สึกรุนแรง ร้อน ตื่นเต้น ประกอบด้วย สีเหลือง สีเหลืองส้ม สีส้ม สีแดงส้ม สีแดง สีม่วงแดง สีม่วง

1.2 **สีเย็น (Cool Color)** ให้ความรู้สึกเย็น สงบ สบายตาประกอบด้วย สีเหลือง สีเขียว เหลือง สีเขียว สีน้ำเงินเขียว สีน้ำเงิน สีม่วงน้ำเงิน สีม่วง

เราจะเห็นว่า สีเหลือง และสีม่วง เป็นสีที่อยู่ได้ทั้ง 2 วรรณะ คือเป็นสีกลาง เป็นได้ทั้งสีร้อน และสีเย็น

2. **ความจัดของสี (Intensity)** หมายถึง ความสด หรือความบริสุทธิ์ของสีใดสีหนึ่ง สีที่ถูกผสมด้วย สีดำจนหม่นลง ความจัด หรือความบริสุทธิ์จะลดลง ความจัดของสีจะเรียงลำดับจากจัดที่สุด ไปจนหม่นที่สุดได้หลายลำดับด้วยการค่อย ๆ เพิ่มปริมาณของสีดำที่ผสมเข้าไปทีละน้อยจนถึงลำดับที่ความจัดของสีมีน้อยที่สุด คือเกือบเป็นสีดำ

3. **น้ำหนักของสี (Values)** หมายถึง สีที่สดใส (Brightness) สีกลาง (Grayness) สีทึบ (Darkness) ของสีแต่ละสี สีทุกสีจะมีน้ำหนักในตัวเอง ถ้าเราผสมสีขาวเข้าไปในสีใดสีหนึ่งสีนั้นจะสว่างขึ้น หรือมีน้ำหนักอ่อนลงถ้าเพิ่มสีขาวเข้าไปทีละน้อย ๆ ตามลำดับ เราจะได้น้ำหนักของสีที่เรียงลำดับจากแก่สุด ไปจนถึงอ่อนสุดน้ำหนักอ่อนแก่ของสีก็ได้เกิดจากการผสมด้วยสีขาว เทา และ ดำ น้ำหนักของสีจะลดลงด้วยการใช้สีขาวผสม (Tint) ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้สึกนุ่มนวล อ่อนหวาน สบายตา น้ำหนักของสีจะเพิ่มขึ้นปานกลางด้วยการใช้สีเทาผสม (Tone) ซึ่งจะทำให้ความเข้มของสีลดลง เกิดความรู้สึกที่สงบ ราบเรียบ และน้ำหนักของสีจะเพิ่มขึ้นมากขึ้นด้วยการใช้สีดำผสม (Shade) ซึ่งจะให้ความเข้มของสีลดความสดใสลง เกิดความรู้สึกขรึม ลึกลับ น้ำหนักของสียังหมายถึงการเรียงลำดับน้ำหนักของสีแท้ด้วยกันเอง โดยเปรียบเทียบ น้ำหนักอ่อนแก่กับสีขาว ดำ เราสามารถเปรียบเทียบระหว่างภาพสีกับภาพขาวดำได้อย่างชัดเจนเมื่อนำภาพสีที่เราเห็นว่ามีสีแดงอยู่หลายค่าทั้งอ่อน กลาง แก่ เมื่อไปถ่ายเอกสารขาว-ดำ เมื่อนำมาดูจะพบว่าสีแดงจะมีน้ำหนักอ่อน แก่ ตั้งแต่ขาว เทา ถึงดำ นั่นเป็นเพราะว่าสีแดงมีน้ำหนักของสีแดงต่างกับนั่นเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สี กับความรู้สึก

สีต่าง ๆ ที่เราสัมผัสด้วยสายตา จะทำให้เกิดความรู้สึกขึ้นภายในต่อเรา ทั้งนี้ที่เรามองเห็นสี ไม่ว่าจะเป็น การแต่งกาย บ้านที่อยู่อาศัย เครื่องใช้ต่าง ๆ แล้วเราจะทำอย่างไร จึงจะใช้สีได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับหลักจิตวิทยา เราจะต้องเข้าใจว่าสีใดให้ความรู้สึก ต่อมนุษย์อย่างไร ซึ่งความรู้สึกเกี่ยวกับสี สามารถจำแนกออกได้ดังนี้

สีแดง ให้ความรู้สึก ร้อน รุนแรง กระตุ้น ทำท่าย เคลื่อนไหว ตื่นเต้น เร้าใจ มีพลัง ความอุดมสมบูรณ์ ความมั่งคั่ง ความรัก ความสำคัญ อันตราย

สีแดงชาด จะทำให้เกิดความอุดมสมบูรณ์

สีส้ม ให้ความรู้สึก ร้อน ความอบอุ่น ความสดใส มีชีวิตชีวา อบอุ่น ความคึกคะนอง การปลดปล่อย ความเปรี้ยว การระวัง

สีเหลือง ให้ความรู้สึก แจ่มใส ความร่าเริง ความเบิกบานสดชื่น ชีวิตใหม่ ความสด ใหม่ ความสุกสว่าง การแผ่กระจาย อำนาจบารมี

สีเขียว ให้ความรู้สึกงอกงาม สดชื่น สงบ เย็น ร่มรื่น ร่มเย็น การพักผ่อน การผ่อนคลาย ธรรมชาติ ความปลอดภัย ปกติ ความสุข ความสุขุม เยือกเย็น

สีเขียวแก่ จะทำให้เกิดความรู้สึกเศร้าใจความแก่ชรา

สีน้ำเงิน ให้ความรู้สึกสงบ สุขุม สุภาพ หนักแน่น เครื่องขั้วม เอาการเอางาน ละเอียด รอบคอบ สง่างาม มีศักดิ์ศรี สูงศักดิ์ เป็นระเบียบถ่อมตน

สีฟ้า ให้ความรู้สึก ปลอดภัย โปร่งโล่ง กว้าง เบา โปร่งใส สะอาด ปลอดภัย ความสว่าง ลมหายใจ ความเป็นอิสระเสรีภาพ การช่วยเหลือ แบ่งปัน

สีคราม จะทำให้เกิดความรู้สึกสงบ

สีม่วง ให้ความรู้สึก มีเสน่ห์ น่าติดตาม เร็นลับ ซ่อนเร้น มีอำนาจ มีพลังแฝงอยู่ ความรัก ความเศร้า ความผิดหวัง ความสงบ ความสูงศักดิ์

สีน้ำตาล ให้ความรู้สึกเก่า หนัก สงบเยียบ

สีขาว ให้ความรู้สึกบริสุทธิ์ สะอาด ใหม่ สดใส

สีดำ ให้ความรู้สึกหนัก หดหู่ เศร้าใจ ทึบตัน

สีชมพู ให้ความรู้สึก อบอุ่น อ่อนโยน นุ่มนวล อ่อนหวาน ความรัก เอาใจใส่ อบอุ่น นุ่มสาว ความน่ารัก ความสดใส

สีโพล จะทำให้เกิดความรู้สึกกระชุ่มกระชวย ความเป็นหนุ่มสาว

สีเทา ให้ความรู้สึก เศร้า อาลัย ท้อแท้ ความลึกลับ ความหดหู่ ความชรา ความสงบ ความเยียบ สุขภาพ สุขุม ถ่อมตน

สีทอง ให้ความรู้สึก ความหรูหรา โอ้อ่า มีราคา สูงค่า สิ่งสำคัญ ความเจริญรุ่งเรือง ความสุข ความมั่งคั่ง ความร่ำรวย การแผ่กระจาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่สามารถนำออกจำหน่ายหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม ผู้อ่านมีหน้าที่คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1 ฟรานซ์ไคลน์ (Franz Kline) ค.ศ.1910-1962)

เป็นศิลปินชาวอเมริกันในกระแส แอ็บสแตรกต์เอกซ์เพรสชันนิสม์ แสดงออกทางอารมณ์ที่รุนแรง ฝีแปรงเด็ดขาด สีหลัก คือ สีดำ ได้รับแนวคิดจากพุทธศาสนาด้วย ที่เกิดขึ้นในนิวยอร์ก ช่วงทศวรรษที่ 1940-1950 ไคลน์ เกิดที่วิสแกส-แบร์ รัฐเพนซิลวาเนีย เริ่มศึกษาศิลปะที่มหาวิทยาลัยบอสตันในปี ค.ศ.1949 งานที่น่าชื่อเสียงมาให้เป็นงานศิลปะขนาดใหญ่แบบนามธรรมที่สร้างด้วยสีขาวและดำ และนำออกแสดงเป็นส่วนตัวที่อ็แกน แกลอรี ในปี ค.ศ.1950 นอกจากเป็นจิตรกรแล้ว ไคลน์ยังเป็นอาจารย์สอนศิลปะที่แบลคเมทาเทคคอลลิจ ในรัฐนอร์ธ คาโรไลนา, แพรค อินสติทิวท์ และยูเปอร์ ยูเนียน ในนิวยอร์ก

ฟรานซ์ไคลน์ แต่งงานกับ เอลิซาเบธวินเซนต์ นักบัลเล่ต์ชาวอังกฤษ และเสียชีวิตด้วยโรคหัวใจที่นิวยอร์กในปี 1962 ขณะที่มีอายุได้ 51 ปี

ผลงานนามธรรมของไคลน์

ตั้งแต่ปลายทศวรรษ 1930 จนถึงกลางทศวรรษ 1940 ไคลน์มักจะได้รับแรงบันดาลใจจากการเขียนรูปมาจากบ้านเกิดซึ่งอยู่ในเขตท่าเหมืองแถบเพนซิลวาเนีย ในช่วงทศวรรษ 1950 ไคลน์ เดิมสีสันลงบนผลงานของเขามากขึ้น โดยเฉพาะหลังจากที่เขาเข้าสังกัดกับซิดนีย์ แจนิสแกลอรี ในปี ค.ศ.1956 ในช่วงเวลาดังกล่าวนอกจากไคลน์แล้ว ศิลปินจากสำนักนิวยอร์กหลายคน โดยเฉพาะ วิลเลียมเดอ คู닝ง และ แจ็คสัน พอลล็อก ก็หันมาเขียนภาพด้วยการ ใช้สีขาวดำด้วย คติเมนต์ กรีนเบิร์ก นักวิชาการด้านศิลปะ ได้กล่าวถึงการ ใช้สีขาวดำของศิลปินเหล่านี้ไว้ว่าเป็นเสมือนพัฒนาการของเทคนิคเรเงา (เคียโรสคูโร) ที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ศิลปะ

ผลงานของโคลน์มักจะเริ่มต้นมาจากภาพร่างที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน และเนื่องจากเหตุผลด้านรายได้ โคลน์มักจะร่างภาพลงบนกระดาษสมุดโทรศัพท์หรือไม่ก็กระดาษหนังสือพิมพ์ ช่วงปี ค.ศ.1948 โคลน์ได้รู้จักอุปกรณ์ขยายภาพที่เรียกว่า เบลล์-ออฟติคอน ในห้องทำงานของเคอ คุณนิง ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่สามารถฉายภาพวาดขาวดำของเขาให้ปรากฏบนผนังห้อง ทำให้โคลน์สามารถพัฒนาเทคนิคการเขียนภาพอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวขึ้นมาได้ นั่นคือการนำภาพร่างที่เขียนไว้มาถ่ายทอดลงบนผืนผ้าใบขนาดใหญ่

วิธีการอัตโนมัติในการสร้างงานฟรันซ์โคลน์

วิธีการอัตโนมัติ (Automatism) เป็นลักษณะเด่นประการหนึ่งของศิลปินในกลุ่มเอ็บสแตรคต์เอกซ์เพรสชันนิสม์ ซึ่งโคลน์ก็เป็นศิลปินอยู่ในกระแสดังกล่าว วิธีการอัตโนมัติได้ปลดปล่อยจินตนาการของศิลปิน ทำให้เขาสามารถค้นหาภาวะความเป็นสากลจักรวาลภายในตัวเขาซึ่งซ่อนอยู่ภายในจิตใต้สำนึกได้อย่างอิสระ นอกจากนี้ยังทำให้ศิลปินสามารถแสดงออกได้ด้วยความคิดที่เสี่ยงกล้าทดลอง ด้วยวิธีการที่ไม่มีขอบเขตจำกัด ทำให้เกิดรูปทรงที่มีพลังเคลื่อนไหวและไม่เคยปรากฏมาก่อน ซึ่งทำให้เกิดการค้นพบภาษาใหม่ในการแสดงออกที่เป็นต้นแบบไม่ซ้ำใคร การปลดปล่อยจิตใต้สำนึกออกมาสำหรับศิลปินในกระแสนี้ได้แก่การเขียนภาพสด ๆ แบบ Improvisation และการปาดป้ายอย่างฉับพลันทันที (Spontaneous Gesture) ซึ่งสำหรับโคลน์ (รวมถึงพอลล็อก) ความสับสนพลันเป็นหัวใจของแนวคิดอนาธิปไตย แรงผลักดันอิสระจากจิตของมนุษย์เป็นสิ่งที่เดียวที่จะปลดปล่อยพลังแห่งธรรมชาติ ความกลมกลืนที่แท้จริงก็คือการแสดงออกของพลังดังกล่าว ซึ่งเป็นพลังตามธรรมชาติของมนุษย์

ลักษณะที่คล้ายศิลปะตะวันออก

ผลงานของโคลน์เป็นการแสดงออกถึงลีลาท่าทางบางประการคล้ายคลึงกับวิธีการเขียนตัวหนังสือของตะวันออก เช่น จีนและญี่ปุ่น ผิดกันตรงที่โคลน์ใช้แปรงขนาดใหญ่วาดบนแผ่นผืนผ้าใบขนาดมหึมา เขานิยมใช้สีขาว ดำ และเทา ด้วยเหตุที่ว่าต้องการจะขจัดความวุ่นวายของสีต่าง ๆ ออกไป รอยที่แปรงของเขาจะดูใหญ่โตมโหฬารด้วยวิธีการเหมือนดังการเขียนตัวหนังสือจีน ฉะนั้นจึงก่อให้เกิดความรู้สึกห้าวหาญ เด็ดขาด รุนแรง และเต็มไปด้วยสมาธิ การใช้สีขาวของโคลน์นั้น มิใช่เป็นเพียงพื้นของภาพหรือไม่ได้ต้องการให้เป็นความว่างเปล่า แต่ต้องการให้เป็นส่วนหนึ่งของภาพ และแสดงความขัดแย้งโดยตรงกับสีดำ ต่อมาในราวปี ค.ศ. 1958 จึงเริ่มนำสีต่าง ๆ มาใช้เพื่อให้ได้บรรยากาศ แต่ไม่ได้ผลสำเร็จเท่ากับยุคที่ใช้สีดำ-ขาว ซึ่งมีความจริงอันไม่อาจปฏิเสธได้ ยิ่งไปกว่านี้แล้ว ได้เพิ่มไปด้วยลีลาและแสดงอารมณ์ของความขัดแย้งที่แสดงออกมาอย่างรุนแรง

แม้งานของโคลน์จะถูกนำไปเปรียบเทียบกับศิลปะตะวันออก แต่ตัวศิลปินเองกลับปฏิเสธที่จะนำผลงานไปเปรียบเทียบกับงานของญี่ปุ่น เพราะเขาไม่ได้เขียนสีด่างบนพื้นหลังสีขาวเท่านั้น หากแต่โคลน์เขียนทั้งสีด่างบนพื้นหลังสีขาวและเขียนสีขาวลงบนพื้นหลังสีดำ ภาพของเขาค่อย ๆ เกิดขึ้นเป็นขั้นเป็นตอนไป โคลน์ใช้เวลาเขียนรูปเป็นสัปดาห์หรือไม่ก็เป็นเดือน ดังนั้นในช่วงเวลาหนึ่งเขาจึงผลิตผลงานออกมาได้เพียงจำนวนหนึ่งเท่านั้น กระบวนการในการทำงานของโคลน์จึงไม่สามารถเปรียบเทียบได้กับศิลปะการเขียนอักษรด้วยหมึกสีด่างบนกระดาษซึ่งสามารถเขียนเสร็จได้ในเวลาอันรวดเร็ว โคลน์ได้ให้สัมภาษณ์ในปี 1962 ว่า การเขียนอักษรเป็นการเขียนหนังสือ แต่เขาไม่ได้เขียนหนังสือ และเขาไม่ใช่แค่เขียนสีด่างบนผ้าใบสีขาว แต่เขาวาดทั้งสีขาวและสีดำ ซึ่งสีขาวก็มีความสำคัญเช่นกัน ฝีแปรงที่เด็ดขาด และการใช้สีดำ เป็นอิทธิพลจากศิลปะจีน การเขียนตัวอักษร และพุทธศาสนา

ผลงานนามธรรมของโคลน์

ภาพที่ 1.1 Orange Outline, 96.5 x 101.6 cm

Oil On Paperboard Mounted On Canvas, North Carolina Museum of Art, 1955

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2 แจ็คสัน พอลล็อก (Jackson Pollok)

เป็นจิตรกรชาวอเมริกันยุคศตวรรษที่ 20 และเป็นผู้นำขบวนการเขียนภาพแนวแอบสเตรค เอ็กเพรสชันนิซึม (Abstract-Expressionism) ซึ่งเป็นการทำงานศิลปะโดยการหยด สาด หรือเทสี ลงบนผ้าใบ โดยไม่ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบศิลป์ หรือแบบแผนใด ๆ แต่ปล่อยให้จิตสำนึกเป็นผู้ สร้างสรรค์ผลงานศิลปะชิ้นนั้น พอลล็อกได้รับสมญานามว่า แจ็ค เดอะดริปปเปอร์ (Jack The Dripper) จากนิตยสารไทม์ โดยสไตล์การเขียนภาพที่เรียกว่า จิตรกรรมแอ็คชัน (Action Painting) ด้วยการสาด เท หยด สักสีลงบนผ้าใบขนาดใหญ่ แสดงถึงความเคลื่อนไหวว่องไวและมีพลัง ด้วยผลงานที่น่าสนใจ และวิธีการซึ่งเป็นเอกลักษณ์นี้ ทำให้เขามีชื่อเสียง และผลงานของเขาหลาย ชิ้นมีราคาสูงหลายล้านดอลลาร์

ประวัติ

แจ็คสัน พอลล็อก เกิดเมื่อวันที่ 28 มกราคม 1912 ที่เมืองโคดี รัฐไวโอมิง สหรัฐอเมริกา เขา เป็นลูกคนสุดท้องในจำนวนพี่น้อง 5 คน ในปีค.ศ. 1912 พอลล็อกเข้าเรียนไฮสกูล ที่ Losangles's Manual Arts High School ในลอสแอนเจลิส และในปีค.ศ.1930 เมื่ออายุได้ราว 17 ปี เขาได้ย้ายไป ที่รัฐนิวยอร์กเพื่อเข้าศึกษาต่อที่ The Art Students League ภายใต้การสอนของ โทมัส ฮาร์ท เบน ตัน (Thomas Hart Benton) จิตรกรเขียนภาพฝาผนัง ผู้ซึ่งมีอิทธิพลต่อการวาดภาพของเขาใน ขณะนั้นเป็นอย่างมาก

ปีค.ศ1936 พอลล็อกเข้าทำงานที่สตูดิโอของ Siqueiros ซึ่งเป็นศิลปินชาวเม็กซิกันที่ทำให้เขาได้รับอิทธิพลในการเขียนภาพในช่วงนี้ ซึ่งนิยมการแสดงออกอย่างรุนแรง และต่อมาได้รับแรงบันดาลใจจาก ปิกัสโซ และพวกเซอร์เรียลลิสต์

ปีค.ศ1941 พอลล็อกตกอยู่ในสภาพย่ำแย่สุด ติดเหล้าหนักงอมแงม เขาได้อาศัยอยู่กับพี่ชายจนภรรยาของพี่ชายไม่พอใจ ต้องพาครอบครัวและแม่ย้ายหนีไป จุดเปลี่ยนของชีวิตพอลล็อกคือการได้พบกับ ลี แครสเนอร์ (Lee Krasner) จิตรกรหญิงผู้เชื่อมั่นในความสามารถของพอลล็อก จากนั้นทั้งสองก็ย้ายมาสร้างสตูดิโอทำงานศิลปะด้วยกันที่ลองไอส์แลนด์ นิวยอร์ก ทั้งสองได้แต่งงานกัน แต่มีข้อสัญญาตกลงกันว่าพอลล็อกจะต้องเลิกดื่มเหล้าและหันมาสร้างงานศิลปะอย่างจริงจัง

ในช่วงปี 1938-1944 เขาได้เข้ารับการรักษาโรคพิษสุราเรื้อรัง และได้ศึกษาผลงานและทฤษฎีของคาร์ล จุง (Carl Jung) นักจิตแพทย์ชาวสวิสที่ได้ชื่อว่าเป็นนักคิดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคนหนึ่งที่ทำให้พอลล็อกเกิดอิทธิพลกับงานของเขา งานของพอลล็อกในช่วงนี้จะแฝงไปด้วยความสงสัยและปริศนาต่าง ๆ หลังจากที่พอลล็อกกลับมาสร้างผลงานศิลปะอีกครั้ง ผลงานของเขาจึงไปเข้าตาเพ็กกี กุกเกนไฮม์ (Peggy Guggenheim) เจ้าของแกลเลอรีใหญ่ในนิวยอร์ก กุกเกนไฮม์ยอมจัดแสดงงานเดี่ยวให้พอลล็อก แม้จะขายภาพไม่ได้เลยแต่พอลล็อกก็เริ่มเป็นที่สนใจในวงการศิลปะและเป็นจุดเริ่มต้นให้เขาได้ค้นพบวิธีการสร้างงานรูปแบบใหม่ เมื่อต้องไปวาดผนังบ้านพักของกุกเกนไฮม์เป็นคำตอบแทนตามสัญญา อาการเครียดและอยากเก็บตัวเริ่มเกิดขึ้นกับพอลล็อกอีกครั้ง แครสเนอร์ คอยให้กำลังใจพอลล็อกอยู่เสมอ ภายหลังจากทั้งคู่จึงตัดสินใจหลบความวุ่นวายในเมืองและย้ายไปหาความสงบในชนบท และใช้โรงนาเป็นสตูดิโอสร้างสรรค์งานศิลปะ

เมื่อพอลล็อกมีเวลาเต็มที่ สำหรับสร้างสรรค์งานศิลปะ วันหนึ่งเขาค้นพบเทคนิคการเขียนภาพแบบใหม่โดยบังเอิญ ขณะกระป๋องสีล้มใส่ภาพที่เขากำลังเขียน ต่อมาเรียกเทคนิคแบบนี้ว่า กัมมันตจิตกรรม (Action Painting) หรือ เอ็กเพรสชันนิสม์เชิงนามธรรม (Abstract Expressionist) ซึ่งเป็นการสร้างงานศิลปะโดยการหยด สาด หรือ เทสีลงบนผ้าใบ โดยไม่ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบศิลป์ หรือ แบบแผนใด ๆ แต่ปล่อยให้จิตสำนึกของศิลปินเป็นผู้สร้างสรรค์งานศิลปะขึ้นนั้นแต่พอลล็อกก็ยังยืนยันว่าผลงานศิลปะของเขาไม่ได้เกิดขึ้นโดยเหตุบังเอิญเพราะเขาสามารถควบคุมมันได้ รูปแบบงานของพอลล็อกเป็นแบบเฉพาะตัว ทำให้เขากลายเป็นศิลปินที่มีชื่อเสียง มีเงินทอง และชีวิตประจำวันที่เปลี่ยนแปลงไป แต่ความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ ทำให้พอลล็อกรู้สึกหวั่นไหวและหวาดกลัว เขาเริ่มหันไปเที่ยวเตร่และติดเหล้างอมแงมอีกครั้ง ภายใต้อิทธิพลของเหล้าที่ไม่สามารถมีลูกกับ ลี แครสเนอร์ได้เพราะฝ่ายหญิงไม่ยอมเขาจึงทิ้งแครสเนอร์ และหันไปคว้าภรรยาคนใหม่ที่ชื่อ รูธ หลุยส์สาวอ่อนวัยมาทดแทน แต่ความทุกข์ระทมในจิตใจได้สำนึกไม่ว่ากรรมใด ๆ ทั้งสิ้น ลึกทั้งห้ามมิให้คิดเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ของเขา ก็ไม่เคยจางหาย แจกสัน พอลล็อก ได้ถึงแก่กรรมในปี 1956 จากอุบัติเหตุทางรถยนต์เมื่อเขาขับรถกลับบ้านด้วยอาการเมา ที่เซนต์แธมตัน นิวยอร์ก ขณะมีอายุ 44 ปี

อุปนิสัย

แจ็คสัน พอลล็อก ตลอดชีวิตเขาพบแต่ความผิดหวัง เขาเป็นคนที่โมโห อารมณ์ร้อน และไม่อดทนต่อคำวิพากษ์วิจารณ์ จนครั้งหนึ่ง จิมสวีเนีย แสดงความเห็นไว้ในบทความว่าพอลล็อกเป็นคนไม่มีหลักเกณฑ์ ทำให้พอลล็อกโมโหมาก จึงลงมือเขียนภาพ Search for a Symbol แล้วหิวภาพนี้ไปพบสวีเนีย พร้อมกับพูดว่า “ผมต้องการให้คุณเห็นว่า ภาพที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์เป็นอย่างไร” แต่อย่างไรก็ตามด้วยความที่ พอลล็อกเป็นคนขี้โมโห อารมณ์ร้อน และติดเหล้าอย่างหนัก ในระยะแรกก่อนที่เขาจะค้นพบตัวเอง เขาได้สร้างงานศิลปะชิ้นในแนวแอบสเตรคแต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ เมื่อผลงานไม่ประสบความสำเร็จ และไม่ได้รับการยอมรับ เขาจึงเก็บตัวเครียดและกินเหล้าอยู่เสมอ แต่ด้วยนิสัยส่วนตัวเช่นนี้เอง ที่ทำให้พอลล็อกลงมือทำงานอย่างจริงจังเพื่อแสดงตัวตนและลบคำสบประมาท จนเขาได้รับการยกย่องยอมรับว่าเป็นผู้นำขบวนการเขียนภาพแนวเอ็กเพรสชันนิสม์นามธรรม (Abstract-Expressionism) พร้อมกับเป็นต้นแบบสไตล์การเขียนภาพที่เรียกว่า จิตรกรรมแอ็คชั่น (Action Painting)

รูปแบบการทำงาน

ในปี 1944 พอลล็อกได้กล่าวถึงอิทธิพลทางความคิดต่าง ๆ ที่เขาได้รับมา ไม่ว่าจะจาก โทมัส ฮาร์ด เบนตัน , ศิลปะของชนเผ่าอเมริกันพื้นเมือง หรืออินเดียแดง ซึ่งมีวิธีการสร้างงานศิลปะบนพื้นทราย รวมไปถึงศิลปินชื่อดังอย่าง ปิกัสโซ่ และแมกซ์ แอนส์ ทำให้เขาได้แรงบันดาลใจในการสร้างงานศิลปะที่แหวกแนวสุด ๆ ในสมัยนั้น

เทคนิคการวาดภาพของเขานับว่าแปลกแหวกแนวที่สุด เขาไม่ชอบใช้แปรงหรือพู่กัน แต่นิยมใช้สีกระป๋องหยดราดบนผืนผ้าใบซึ่งวางนอนราบกับพื้นห้อง ซึ่งเขามีแนวคิดที่ “ไม่ต้องการความยุ่งยาก และสามารถทำให้เดินได้รอบ ๆ ผืนผ้าใบ ซึ่งวิธีการนี้คล้ายคลึงกับวิธีการของจิตรกรชาวอินเดียแดงทางซีกตะวันตก และกระทั่งใช้เครื่องมือต่าง ๆ เช่น ค้อนแปรง เกรียงขนาดใหญ่ มีด ฯลฯ

ผลงานของเขาเต็มไปด้วยความรุนแรง มีความเด็ดขาดและอิสระเสรีอย่างถึงที่สุด รอยทับซ้ำซ้อนของสีที่ถูกโรยราดบนผืนผ้าใบทำให้เกิดมิติต่าง ๆ แรงเหวี่ยงสะบัดทำให้เกิดความรุนแรงของสีลา สิ่งเหล่านี้ต่างเร้าอารมณ์ผู้ชม ได้อย่างดียิ่ง ซึ่งผลงานของเขานั้นได้ทำให้เกิดการพัฒนาก้าวหน้าแก่ศิลปินอเมริกันในสมัยหลังเป็นอย่างมาก

ภาพยนตร์ชีวประวัติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ขออนุญาตให้บริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น ลิงก์ข้างบนเป็นลิงค์แปลงเป็นคำ และต้องนำลิงก์เดิมเข้าซึ่งเอกสารบทความที่มีการนำไปใช้ เรื่องราวของพอลล็อก ถูกนำมาสร้างเป็นหนังสือ 2 ครั้ง ในครั้งแรกคือ Jackson Pollock ปี 1987 โดยผู้กำกับ คิม อีแวนส์ อีกเรื่องหนึ่งชื่อ Jackson Pollock : Love and death on Long Island

ปี 1999 โดย เทเรซ่า กริฟฟิธส์ เป็นประวัติชีวิตและผลงาน รวมทั้งภาพการทำงานของพอลล็อก นอกจากนี้ยังมีบทสัมภาษณ์ของ ลี แครสเนอร์ และเพื่อน ๆ ศิลปินอีกด้วย

สำหรับ Pollock หนังสือเริ่มต้นในปี 1941 เมื่อพอลล็อก (แฮร์ริส) ตกอยู่ในสภาพหย่าแม่ ดิด เหล่าโรงแรม อาศัยอยู่กับ แซนดี้ (โรเบิร์ต นอดด์) พี่ชาย จนภรรยาของแซนดี้ไม่พอใจ ต้องพา แซนดี้และแม่ย้ายหนีไป จุดเปลี่ยนของชีวิตพอลล็อกคือการได้พบ ลี แครสเนอร์ (มาร์เซีย เกย์ฮาร์ เดน) จิตรกรหญิงผู้เชื่อมั่นในความสามารถของพอลล็อก แครสเนอร์แต่งงานกับเขาโดยมีข้อตกลงว่าพอลล็อกต้องเลิกดื่มเหล้าและมุ่งมั่นสร้างงานศิลปะ ซึ่งนี่เป็นส่วนหนึ่งในภาพยนตร์ซึ่งยกมาจากชีวิตจริงของเขา

“คุณค่า” ของหนังสือประวัติอย่าง พอลล็อก ไม่ใช่การสะท้อนภาพของศิลปินซึ่งเป็นที่สนใจของผู้ชมทั่วไป แต่เป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงหรือนำให้รู้จักเสียมากกว่า ซึ่งแฮร์ริสก็ทำในจุดนี้ได้ดี เพราะนอกจากผู้ชมจะได้รู้จักพอลล็อกแล้ว ยังได้เห็นวิธีการทำงานศิลปะซึ่งแปลกและแตกต่างจากศิลปินคนอื่น ๆ

หนังสือนี้ได้รับความนิยมมากมาย โดยเฉพาะ ถึงกับทำให้ผู้ชมติดตราตรึงใจ กับ เอ็ด แฮร์ริส ผู้รับบทแสดงเป็น แจ็คสัน พอลล็อก จนหลายคนให้ทัศนะคิดว่า สองคนนี้ช่างมีทุกสิ่งอย่างที่คล้ายกันเหลือเกิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงาน Jackson Pollock

ภาพที่ 2.1 Number 32, 269 x 457.5 cm, Enamel on canvas, 1950

ภาพที่ 2.2 Number 8,

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ
Oil, enamel, and aluminum paint on canvas, นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้นำข้อมูลอันเป็นประโยชน์ของเอกสารฉบับนี้ที่มีการนำไปใช้
Neuberger Museum, State University of New York, 1949

ภาพที่ 3 มาร์ค รอทโก (Mark Rothko ค.ศ.1903-1970)

มาร์ค รอทโกศิลปินชาวอเมริกัน เชื้อสายรัสเซีย ผลงานนามธรรมของเขาเป็น
ผลงานที่แสดงออกทางอารมณ์ โดยมีการใช้สีที่สดใส นุ่มนวล

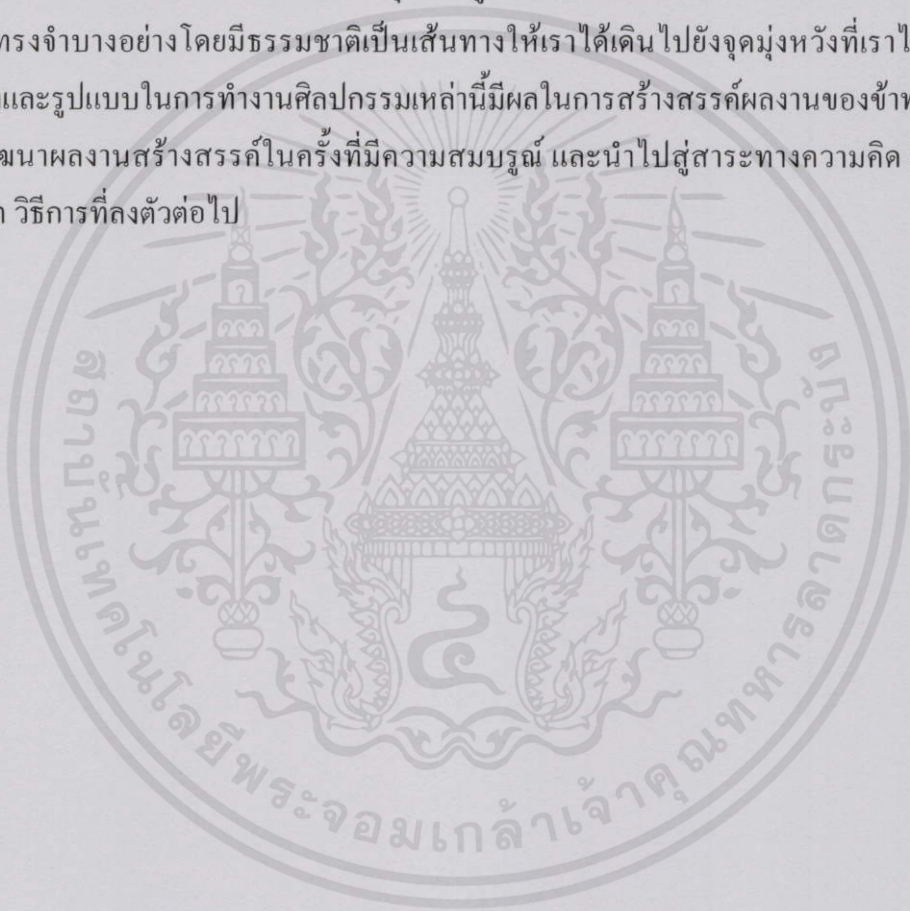
ผลงานมาร์ค รอทโก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครู ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 3.1 Yellow, Pink, Lavender on Rose,
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
205.74 x 140.97 cm, oil on canvas, 1960

สรุปทั้งหมดที่กล่าวมาก่อให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะ

ข้าพเจ้าได้ทำงานสร้างสรรค์ผลงานครั้งนี้โดยได้เลือกเทคนิค วิธีการทางศิลปะภาพพิมพ์มา ใช้เพื่อแสดงออกในการทำงาน การทำงานชุดนี้ ได้มีการแสดงออกในงานมีการถ่ายทอดความรู้สึก อารมณ์ ซึ่งใช้ความถนัด ความชำนาญ ทางเทคนิคของภาพพิมพ์ โดยข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจจาก ธรรมชาติ จากการทำงานของศิลปินต่าง ๆ ลักษณะการทำงานของตัวศิลปินเอง จากสิ่งแวดล้อม รอบตัวข้าพเจ้า ผลงานของศิลปินก็ทำให้ข้าพเจ้ามีแรงบันดาลใจใน สร้างสรรค์ผลงาน ความเป็น งานที่สมบูรณ์ของศิลปิน ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ เนื้อหาเกี่ยวกับผลงานสร้างสรรค์ ของข้าพเจ้าโดยการสร้างงานที่มีลักษณะฟุ้งฝัน สัจจนการที่ข้าพเจ้าได้วาดฝันนั้นไว้ นำพาเราย้อนสู่ ความทรงจำบางอย่าง โดยมีธรรมชาติเป็นเส้นทางให้เราได้เดิน ไปยังจุดมุ่งหวังที่เราได้คาดหวัง เนื้อหาและรูปแบบในการทำงานศิลปะกรรมเหล่านี้มีผลในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าทั้งสิ้น เพื่อพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ในครั้งที่มีความสมบูรณ์ และนำไปสู่สาระทางความคิด รูปแบบ สู่ เทคนิค วิธีการที่ลงตัวต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพทิวทัศน์ที่เป็นผลงานภาพถ่ายจากทิวทัศน์ของจริง

รูปภาพนี้เป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานของตัวข้าพเจ้า

ภาพที่ 5 ภาพทิวทัศน์ทะเล อ.เกาะสมุย 23 เดือน 10 ปี พ.ศ. 2554

ถ่ายโดย นางสาวเจน ศรีเจริญศักดิ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ลงสื่อใดๆ และของยังสงวนลิขสิทธิ์ของข้าพเจ้าทุกประการการนำไปใช้

ภาพที่ 5.1 ภาพทิวทัศน์ทะเล อ.เกาะสมุย 23 เดือน 10 ปี พ.ศ. 2554
ถ่ายโดย นางสาวเจน ศรีเจริญศักดิ์

ภาพที่ 5.2 ภาพทิวทัศน์ทะเล อ.เกาะสมุย 23 เดือน 10 ปี พ.ศ. 2554
 ถ่ายโดย นางสาวเจน ศรีเจริญศักดิ์

ภาพที่ 5.3 ภาพทิวทัศน์ จากอุทยานแห่งชาติ จ.สระบุรี 16 เดือน 7 ปี พ.ศ. 2554

ถ่ายโดย นางสาวเจน ศรีเจริญศักดิ์

ภาพที่ 5.4 ภาพทิวทัศน์ จากอุทยานแห่งชาติ จ.สระบุรี 16 เดือน 7 ปี พ.ศ. 2554
ถ่ายโดย นางสาวเจน ศรีเจริญศักดิ์

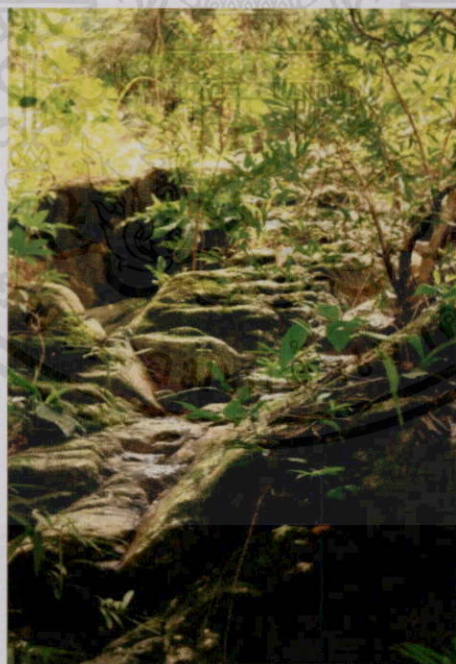

ภาพที่ 5.5 ภาพทิวทัศน์ จากอุทยานแห่งชาติ จ.สระบุรี 16 เดือน 7 ปี พ.ศ. 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการ
ถ่ายโดย นางสาวเจน ศรีเจริญศักดิ์ อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.6 ภาพทิวทัศน์ จากอุทยานแห่งชาติ จ.สระบุรี 16 เดือน 7 ปี พ.ศ. 2554
 ถ่ายโดย นางสาวเจน ศรีเจริญศักดิ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารภาพที่ 5.7 ภาพทิวทัศน์ จากอุทยานแห่งชาติ จ.สระบุรี 16 เดือน 7 ปี พ.ศ. 2554 โยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดถ่ายโดย นางสาวเจน ศรีเจริญศักดิ์ ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้ามีความสนใจศิลปะนามธรรมที่มุ่งไปที่การแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกที่ฉับพลัน ผ่านสีเส้นและฝีแปรงจึงได้ทดลองทำงานจิตรกรรมแนวนี้ ข้าพเจ้าใช้ความงามของทัศนธาตุมาเสนอเรื่องราวของอารมณ์และความรู้สึก การที่คนเรามีอารมณ์ด้านต่าง ๆ แล้วแต่บุคคลที่จะมีอารมณ์แบบไหนที่ชัดเจนมากกว่ากัน ข้าพเจ้านำเรื่องของธรรมชาติมาเกี่ยวข้องด้วย การที่เรามีความรู้สึกเวลาเราไปในที่ ๆ เป็นธรรมชาติ เรารู้สึกมันสงบ ร่มรื่น และสบาย ในอีกส่วนหนึ่งก็มีพื้นที่ที่มีสิ่งปลูกสร้างมารุกล้ำ ดินจึงคิดถึงสิ่งที่มันยังหลงเหลืออยู่ ณ ตอนนี้อยู่ และวิธีการจากรูปแบบนี้ทำให้การทำงานนั้นรู้สึกว่ามีได้ถูกกดดัน สามารถปลดปล่อยอารมณ์ได้อย่างตรงไปตรงมา หลังจากผลงานสำเร็จข้าพเจ้าสังเกตว่าระหว่างทำงานนั้นเกิดความฉับพลันของทัศนธาตุที่เกิดจากอารมณ์ ความรู้สึก จากนั้นจึงนำผลงานจิตรกรรมมาขยายด้วยกระบวนการภาพพิมพ์ แต่ในทางกลับกันนั้นวิธีการมันเกิดความข้อยแย้งทางรูปแบบและอารมณ์ที่แสดงออกมา ทำให้ความหมายอารมณ์ในทัศนธาตุถูกเปลี่ยนความรู้สึกจากเดิม ด้วยกระบวนการในเทคนิค ภาพพิมพ์ ซึ่งลดทอนความฉับพลันอารมณ์ที่เกิดขึ้นในงานจิตรกรรม สิ่งเหล่านี้ได้ผ่านการบวนการคิดและไตร่ตรองให้เป็นผลจากอารมณ์ที่เกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ภาพพิมพ์ โดยความหมายของคำย่อเป็นที่เข้าใจชัดเจนแล้วว่า หมายถึงรูปภาพที่สร้างขึ้นมาจากวิธีการพิมพ์ แต่สำหรับคนไทยส่วนใหญ่เมื่อพูดถึง ภาพพิมพ์อาจจะยังไม่เป็นที่รู้จักว่า ภาพพิมพ์คืออะไรกันแน่ เพราะคำ ๆ นี้เป็นคำใหม่ที่เพิ่งเริ่มใช้กันมาประมาณเมื่อ 30 ปี มานี้เอง โดยความหมายของคำเพียงอย่างเดียว อาจจะชวนให้เข้าใจสับสน ไปถึงรูปภาพที่พิมพ์ด้วยกรรมวิธีการพิมพ์ทางอุตสาหกรรม เช่น โปสเตอร์ ภาพพิมพ์ที่จำลองจากภาพถ่าย หรือภาพจำลองจิตรกรรม อันที่จริงคำว่า ภาพพิมพ์ เป็นศัพท์เฉพาะทางศิลปะที่หมายถึง ผลงานวิจิตรศิลป์ที่จัดอยู่ในประเภททัศนศิลป์ เช่นเดียวกับกับจิตรกรรมและประติมากรรม

ภาพพิมพ์หิน เป็นเทคนิควิธีการพิมพ์ที่เกิดจากปฏิกิริยาทางเคมีเป็นหลัก โดยการเขียนภาพลงบนหินปูน (Lime Stone) หรือแผ่นอลูมิเนียมเพรท (Aluminum Plate) ด้วยวัสดุที่เป็นไข อาทิเช่น แท่งดินสอไข (Litho-Pencil), หมึกแท่งไข (Litho-Crayon), หมึกแท่งละลายน้ำ (Stick tusche) หรือวัสดุต่างๆที่มีลักษณะเป็นไข (ไม่ทำละลายกับน้ำ) เป็นต้น

ก่อนที่ภาพที่เขียนด้วยวัสดุ ไข จะมีสภาพเป็นแม่พิมพ์ที่สามารถพิมพ์ภาพได้เป็นจำนวนมาก จะต้องผ่านขั้นตอนการสร้างภาพด้วยเคมีก่อน โดยเรียกขั้นตอนนี้ว่า การกัดกรด โดยใช้ส่วนผสมของกาวกระดินและกรด ในอัตราส่วนที่เหมาะสมกับเวลาในการกัดกรดเพื่อให้ได้แม่พิมพ์ไขที่มีน้ำหนักหรือรายละเอียดต่าง ๆ ตามต้องการ ในระหว่างขั้นตอนการกัดกรดนี้ ผิวหน้าของหิน หรือแผ่นอะลูมิเนียมบริเวณที่ไม่ได้รับการเขียน หรือปกคลุมด้วยวัสดุที่เป็นไขจะถูกกาวกระดินและกรดที่ผสมอยู่ในกาวกัดให้รูพรุนที่ผิวหน้าของ หินหรือเพลทมีลักษณะลึกมากขึ้น ผิวชั้นบนสุดบางส่วนที่จะถูกกัดหลุดออกไปด้วย (การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้ อยู่ในระดับที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้ด้วยตาเปล่า) ดังนั้นเองผิวหน้าของหินและแผ่นอลูมิเนียมหลังจากผ่านการกัดกรดแล้วส่วนที่เป็นไขหรือภาพ จะมีสภาพที่จะรับกับไข (หมึกพิมพ์) ส่วนบริเวณที่ไม่ได้เขียนด้วยไขจะมีสภาพรับน้ำได้ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง การคัดลอกโดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 4

ภาพร่างชั้นที่ 5

ภาพร่างชั้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

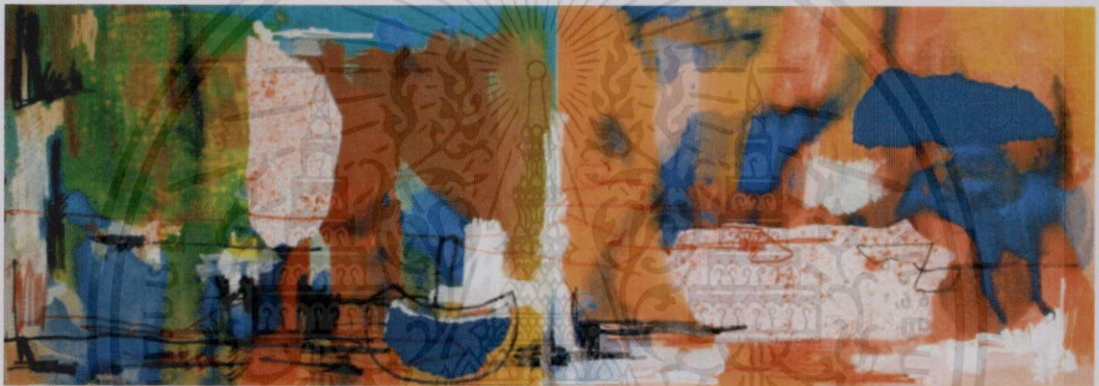

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 4

ภาพร่างชั้นที่ 5

ภาพร่างชั้นที่ 6

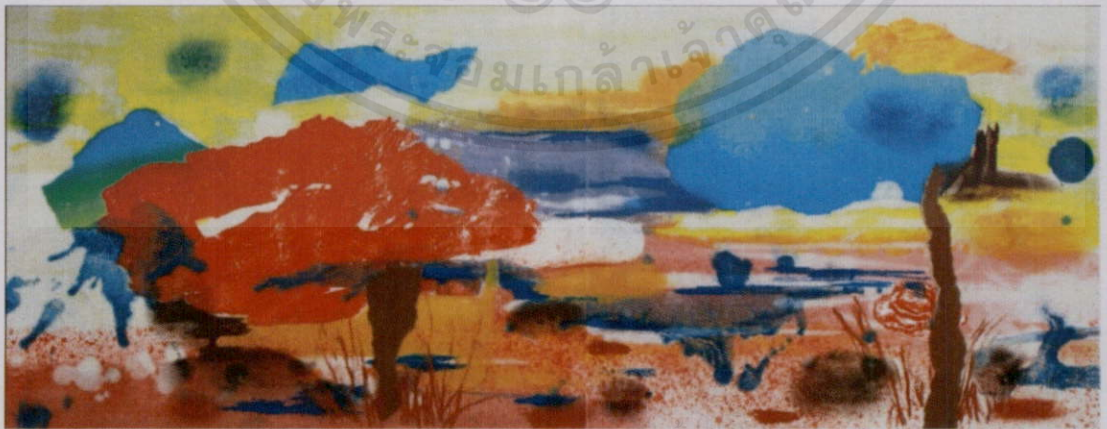
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 7

ภาพร่างชิ้นที่ 8

ภาพร่างชิ้นที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 1

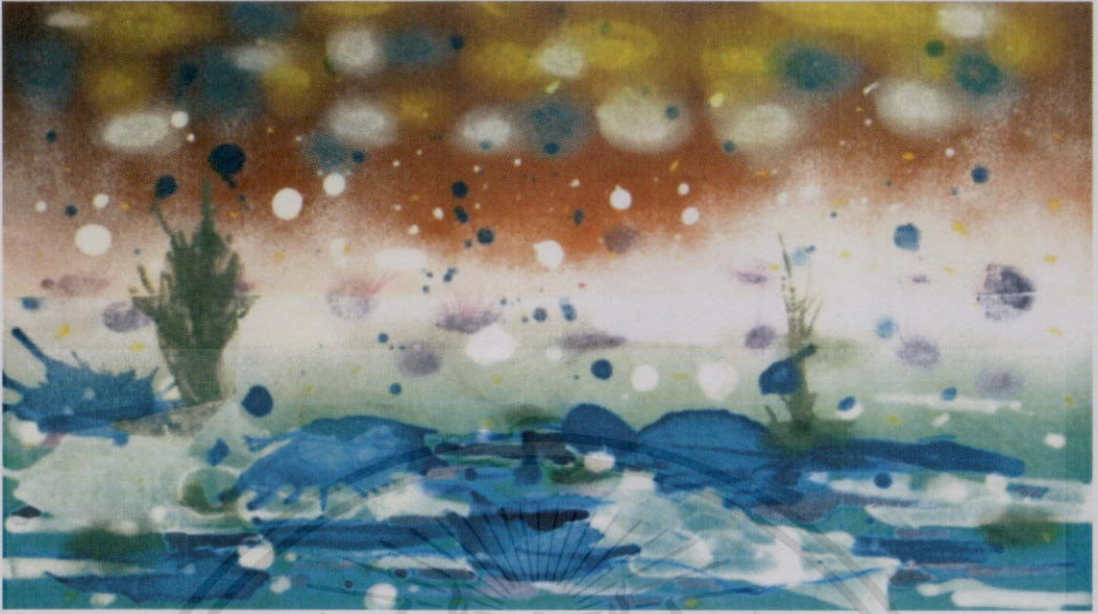
ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีก

ประโยชน์ด้านการค้า
ที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 4

ภาพร่างชั้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1-3

ข้าพเจ้ามีความสนใจศิลปะนามธรรมที่มุ่งไปที่การแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกที่ฉับพลัน ผ่านสีเส้นและฝีแปรงจึงได้ทดลองทำงานจิตรกรรมแนวนี้ ข้าพเจ้าใช้ความงามของทัศนธาตุมาเสนอเรื่องราวของอารมณ์และความรู้สึก การที่คนเรามีอารมณ์ด้านต่าง แล้วแต่บุคคลที่จะมีอารมณ์แบบไหนที่ชัดเจนมากกว่ากัน ข้าพเจ้านำเรื่องของธรรมชาติมาเกี่ยวข้องด้วย การที่เรามีความรู้สึกเวลาเราไปในที่ ๆ เป็นธรรมชาติ ข้าพเจ้าได้ใช้การเขียนฝีแปรงในรูปแบบของจิตรกรรมมาสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงานที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ออกมา ข้าพเจ้าได้ใช้ภาพร่างชุดที่ 1 มาเป็นผลงานจริง เนื่องจากภาพร่างชุดที่ 1 มีความสมบูรณ์ที่สุดในความเป็นเรื่องราวที่ข้าพเจ้าสื่อออกมา และมีองค์ประกอบที่ชัดเจนที่สุด

3.2 กระบวนการสร้างงาน

วัสดุอุปกรณ์การทำภาพพิมพ์ลิโทกราฟี (บนแผ่นเพลทอะลูมิเนียม)

วัสดุอุปกรณ์ในการเขียน

- ดินสอไข (Litho pencil)
- เกรยอไข (Litho crayon)
- ปากกาแท่งชนิดที่เป็นเชื่อน้ำมัน
- โซลิดมาร์คเกอร์ (ไขแท่ง)
- แท่งหมึกไข (Rubbing ink & Rubbing crayon)
- ทูชชชนิดน้ำและแท่ง (Liquid tusche & Stick tusche)
- วัสดุที่เป็นไข อาทิเช่น ไขสัตว์ (จากแกะ), ไขสบู่, เขม่าดำ, เซลแลก, ขี้ผึ้ง

วัสดุอุปกรณ์ในกระบวนการกัดกรด

- ฟองน้ำเซลลูโลส 2 ก้อน
- ผ้าสาลูชนิดนิ่ม 2 ถึง 3 ผืน
- แป้งฝุ่น (Talcum powder)
- แปรงขนกระต่ายและฟูกันจีน
- กาวอาระบิก (Arabic gum)
- กรดฟอสฟอริก (Phosphoric acid)

- น้ำมันสน (Turpentine)

- น้ำมันทินเนอร์ (Thinner)

- แล็กเกอร์แดง (Red lacquer)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ผู้รับใช้เอกสารฉบับนี้ให้แจ้งแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุอุปกรณ์ในการพิมพ์

แท่นพิมพ์เป็นแท่นพิมพ์ระบบเคลื่อนใช้ได้ทั้งสองประเภทคือแท่นพิมพ์ ที่มีมือจับสำหรับดึงสแครปเปอร์อยู่ด้านข้างและมีมือจับอยู่ด้านบนสแครปเปอร์บาร์กดทับลงมาด้านข้าง

อุปกรณ์ที่ใช้กับแท่นพิมพ์

- จาระบี (Grease)
- เครื่องสำหรับปราดจาระบี
- ไม้ครูด (Scrap bar) ทำด้วยไม้มะค่าหรือไม้สักหน้าเรียบหุ้มด้วยเส้นหนัง
- น้ำมันหล่อลื่นสำหรับแท่นพิมพ์
- แผ่นพลาสติก P.V.C. ทนแรงกดขนาดหนาประมาณ 2-5 มิลลิเมตร
- ลูกกลิ้งยางชนิดผิวหน้านุ่มหลายๆขนาด
- หมึกพิมพ์ใช้หมึกพิมพ์ออฟเซตหรือหมึกสำหรับพิมพ์ลิโธกราฟ
- ผงแมกนีเซียม (Light Magnesium powder)
- กระดาษรูป 4-5 แผ่นใช้สำหรับรองพิมพ์ (ควรมีสารองไว้ด้วย)
- กระดาษพิมพ์ฟาเบรียน โน (Fabriano) หรือ Rives BFK

อุปกรณ์สำหรับการทำงานวิจัย

สีที่ใช้ในการทำงานวิจัยจะเป็นสีหมึกพิมพ์สำหรับการพิมพ์ออฟเซต (Offset Printing) ซึ่งเป็นสีที่มีความโปร่งแสงเหมาะที่จะนำมาใช้ในการทำงานภาพพิมพ์แม่พิมพ์หินโดยส่วนใหญ่แล้วจะใช้สีในการทำงานอยู่เพียงสีสี่เท่านั้นคือสีเหลือง (Lemon Yellow), สีฟ้า (Cyan), สีแดงชมพู (Magenta), และสีดำ (Black) หากต้องการสีที่มีความพิเศษจะใช้สีที่แตกต่างจากนี้เช่นสีสะท้อนแสง สีเงินสีทองหรือการพิมพ์เคลือบมัน

วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงานวิจัยที่ประกอบไปด้วยดินสอไขเบอร์ต่าง ๆ พู่กันขนาดต่าง ๆ กาวกระถินลูกกลิ้งขนาดต่าง ๆ สีที่เป็นสีชุดสำหรับพิมพ์ฟองน้ำ ประกอบด้วยเกรียงขนาด 1 นิ้ว 1.5 นิ้ว 2 นิ้ว โดยมีจำนวนที่พอดีต่อการทำงานแต่ละครั้งนี้ยาทำความสะอาดเพลทคริมลบเพลททูซ (Tusche) เกรียงไขตารางเทียบสีสำหรับใช้พิมพ์และลูกกลิ้งสีขนาดต่างๆกัน

เกรียงไขชนิดแท่งเบอร์ต่าง ๆ ไขแท่งหรือเรียกว่าทูซ (Tusche) เป็นอุปกรณ์สำหรับสร้างพื้นผิวแบบต่าง ๆ บนเพลทกรณนั้นมีหลายคุณภาพและราคาที่แตกต่างกันหมึกรับบั้ง (Rubbing Ink) สำหรับถูหรือเช็ดระบายด้วยวัสดุที่มีความนุ่มเช่นหนังขามัวร์เช็ดลงบนเพลทให้เกิดน้ำหนักร้อนหรือเข็มได้อย่างนุ่มนวลตารางสำหรับตรวจสอบสีในขั้นตอนการผสมสีก่อนจะพิมพ์งานและกระดาษสำหรับวัดค่าความเป็นกรดและเป็นด่างสำหรับใช้วัดค่ากาวกระถินบริสุทธิ์

ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์

1. การเตรียมเพลทอลูมินัม

1.1 ตัดเพลทให้ได้ขนาดตามที่ต้องการ โดยคำนึงถึงขนาดของ Scraper Bar และขนาดของกระดาษที่จะพิมพ์งานในแต่ละครั้ง

1.2 นำเพลทไปล้างด้วยกรดฟอสฟอริกหรือกรดไฮโดรคลอริกผสมตามสัดส่วนคือน้ำกรด 2 ออนซ์ต่อน้ำ 4.5 ลิตร ใช้สำลีหรือผ้านุ่มลูบบริเวณผิวหน้าเบาๆ ชักประมาณ 10 วินาทีแล้วล้างออกด้วยน้ำทำแบบนี้ 2 รอบแล้วล้างน้ำเปล่าให้สะอาดที่สุด

1.3 ชั้ด้วยกระดาษบรูฟให้ผิวหน้าเพลทหยาบที่สุดแล้วนำไปผึ่งลมให้แห้งทั้งด้านหน้าและด้านหลัง

2. การเขียนใจ

ภาพพิมพ์หินจะใช้ใจเป็นตัวนำทางให้หมึกพิมพ์สามารถเกาะติดได้ การเขียนใจก็คือการสร้างภาพขึ้นมาด้วยวัสดุที่เป็นใจชนิดต่างๆ เช่น ดินสอ ใจปากกาหมึกแห้ง หมึกพิมพ์ ทูช หรือ ใจแท่ง แอสฟัลต์คัม เพลทเป็นต้น บริเวณที่เป็นใจบนผิวหน้าเพลทก็จะเป็นส่วนที่หมึกจะเกาะติดเป็นภาพเวลาที่กลิ้งสีลงไป ในขณะที่มีน้ำบาง ๆ บนเพลทเวลาที่เขียนด้วยใจหรือวัสดุที่เป็นใจควรใช้กระดาษรองมือด้วยเพื่อกันไม่ให้มือซึ่งมีใจสัมผัสกับผิวหน้าของเพลท

3. ขั้นตอนการกัดกรด

คือการควบคุมสภาพของวัสดุที่เป็นใจให้คงสภาพเดิมไว้ซึ่งหลังจากขั้นตอนที่เขียนภาพลงบนแผ่นอลูมินัมเสร็จแล้ว

3.1 โรยแป้งฝุ่นลูบเบา ๆ ให้ทั่วทั้งภาพและทั่ว ๆ เพลทแล้วปิดออกให้เหลือติดบาง ๆ บนผิวหน้าเพลท

3.2 ใช้กาวบริสุทธิ์ (Pure gum) เทลงบนเพลทลูบด้วยฟองน้ำที่ขึ้นพอประมาณให้ทั่วในลักษณะแนวอนและแนวตั้งประมาณ 3-5 นาที เช็ดกาวออกให้บางที่สุดด้วยผ้าสำลีหรือผ้าสาธู (จะให้ได้ผลดีที่สุกทั้งไว้ 12- 24 ชั่วโมงหรือต่ำสุด 1 ชั่วโมง)

3.3 ใช้กาวบริสุทธิ์ 8 ออนซ์ผสมกับกรดฟอสฟอริก 5.6 มิลลิลิตร ให้เป็นกาวกรดแล้วนำมาผสมกับกาวบริสุทธิ์อีกรอบในสัดส่วนที่เหมาะสมต่อปริมาณใจแล้วเทกาวลงบนเพลทลูบกาวให้ทั่วด้วยฟองน้ำขึ้นควบคุมเวลาให้เหมาะสมประมาณ 2-4 นาทีแล้วเช็ดกาวออกให้บางที่สุดด้วยผ้าสำลีหรือผ้าสาธูพยายามอย่าให้มีรอยกาวหรือมีคราบกาวหนาบนผิวหน้าเพลทหากมีคราบแล้วเช็ดให้เรียบ

* ก่อนจะทำการพิมพ์ควรจะทากาวเพื่อเป็นการปรับเพลทโดยการ ใช้กาวบริสุทธิ์เทลงบนเพลทก่อนทำการพิมพ์ลูบไปมาในลักษณะแนวตั้งและแนวอนแล้วเช็ดด้วยผ้าสาธู โดยให้กาวติดอยู่ที่ผิวหน้าเพลทบางๆ และเช็ดให้เรียบมากที่สุดหากต้องการเช็ดกาวออกง่าย ๆ ควรผสมเซลลูโลส (Cellulose gum) ลงไปในกาวด้วยนิดหน่อย

** เมื่อมีการพิมพ์งานในจำนวนที่มากขึ้นควรที่จะมีการคัดกรดครั้งที่ 2 เพื่อให้เพลทมีความคงทนมากยิ่งขึ้นซึ่งในการคัดกรดครั้งที่ 2 นั้นจะทำควบคู่ไปพร้อม ๆ กับการเปลี่ยนไซท์บริเวณผิวหน้าเพลทให้เป็นไซแบบเดียวกันให้หมดการคัดกรดซ้ำอีกรอบเพื่อให้เพลทมีสภาพคงทนถาวรและพิมพ์ได้จำนวนที่มากขึ้น

3.4 โรยแป้งฝุ่น (Talcum powder) ฝุ่นไปมาให้ทั่วทั้งเพลทด้วยแปรงขนอ่อน ๆ แล้วปิดออกให้เหลือติดบาง ๆ

3.5 เทกวกรด (Gum Etch) นวดไปมาบนเพลทให้สม่ำเสมอทั่ว ๆ ทั้งเพลทประมาณ 5 นาที แล้วเช็ดออกให้บางที่สุดทิ้งไว้ 15-30 นาที

3.6 ทำการปรับหน้าเพลทด้วยกาวบริสุทธิ์แล้วทิ้งไว้ซัก 15-30 นาทีเทน้ำมันสน (Turpentine) เช็ดให้ทั่วเพื่อล้างไซและเขม่าของไซชนิดต่าง ๆ ออกให้หมดและเช็ดตามด้วยทินเนอร์อีกครั้ง

3.7 ไซเช็ดให้เรียบและบางสม่ำเสมอ (ในขั้นตอนนี้อย่าให้โคนน้ำเค็ดขาดคือตอนล้างไซ เพราะน้ำจะไปล้างกาวกระถินที่เคลือบผิวหน้าเพลทไว้ทำให้เพลทเกิดความเสียหายได้)

3.8 เมื่อเช็ดทั่วแล้วใช้ฟองน้ำชุบน้ำล้างกาวบริเวณรอบ ๆ ภาพเช็ดไปมาจนกาวหลุดแล้วถูภายในส่วนที่เป็นภาพด้วยฟองน้ำหมาด ๆ แล้วล้างอีกรอบด้วยน้ำสะอาด (ขั้นตอนนี้ต้องทำอย่างรวดเร็ว) จากนั้นให้ทำการกลิ้งหมึกลงบนเพลทโดยใช้ฟองน้ำหมาด ๆ ถูน้ำให้เป็นฟิล์มบางลงบนเพลทอย่างสม่ำเสมออย่าให้ผิวหน้าเพลทแห้งในขณะที่ทำการกลิ้งหมึกถึงหมึกจนได้น้ำหนักและรายละเอียดให้ได้น้ำหนักตามที่ต้องการแล้วทดลองพิมพ์คู่ประมาณ 2-3 ภาพเมื่อภาพติดดีแล้วจึงค่อยทำการเริ่มพิมพ์งานจริง โดยดูได้จากภาพที่พิมพ์ทดสอบชิ้นงานที่ดีที่สุด

วิธีการเตรียมกาว

ใส่เม็ดกาวกระถินลงกะละมังขนาดเล็กเทน้ำบริสุทธิ์หรือน้ำกลั่นให้ท่วมเม็ดกาวและเอาผ้าสะอาดปิดปากกะละมังแช่ไว้ประมาณ 1 คืนหลังจากนั้นคนให้เม็ดกาวละลายกรองด้วยผ้าสาหลู 2 ชั้นเพราะกาวมีเศษไม้อยู่มากแล้วนำกาวที่กรองได้ไปวัดความเข้มข้นด้วยเครื่องมือวัดค่าความถ่วงจำเพาะ (โบร์เม่) วัดให้อยู่ที่ขีดประมาณ 12-14 หากเข้มข้นไปเติมน้ำแล้ววัดอีกครั้งจนพอดีเทกาวกลับลงอ่างหรือกะละมังใบเล็กใส่ฟอร์มาลินลงประมาณ 1 ช้อนชาต่อกาว 1,000 cc เพื่อชลอไม่ให้กาวบูดการเตรียมกรดซัลฟูริกเจือจางสำหรับล้างเพลท (น้ำยา Counter Etch) กรอกน้ำใส่เกลลอน 4.5 ลิตรแล้วเติมกรดซัลฟูริก 2 ออนซ์เขย่าเกลลอนผสมให้เข้ากัน (อาจใช้ไฮโดรคลอริกแทนซัลฟูริกได้แต่ควรลดปริมาณลงเป็น 1.5 ออนซ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการพิมพ์

1. เตรียมการพิมพ์

1.1 กำหนดจุดบัพเพลาทและกระดาษที่จะพิมพ์

1.2 เตรียมชั้นกระดาษโดยใช้ฟองน้ำที่สะอาดชุบน้ำให้ชุ่ม ๆ แต่ไม่ถึงกับหยดลบบลงที่หลังกระดาษแล้วซ้อนกันไว้ในห่อพลาสติกทิ้งไว้อย่างน้อย 1 ชั่วโมงระหว่างที่รออาจจะเตรียมอย่างอื่นต่อไป

1.3 เตรียมหมึกที่จะทำการพิมพ์ตัดหมึกจากกระป๋องสีกะปริมาณให้เพียงพอกับการพิมพ์โดยใช้เครื่องนวดหมึกสักพักถ้าหากหมึกเหลวเกินไปให้ผสมแมกนีเซียมไลต์ (Magnesium Light Carbonate)

1.4 เตรียมแท่นพิมพ์นำเพลทที่ทำการพิมพ์ผนึกติดกับแท่นพิมพ์ (Bed Plate) โดยใช้รูปบริเวณหลังเพลทด้านบนตรวจดูไม้ครูดให้มีขนาดกว้างกว่าภาพ (Image) จะให้ดีควรกว้างกว่ากระดาษแต่ต้องแคบกว่าเพลทควรมีการหาระยะที่จะกดไม้ครูดลงและยกขึ้นแล้วทำเครื่องหมายไว้ เพราะมือจะทำการพิมพ์จริงจะไม่สามารถจะระยะได้การกดแท่นพิมพ์ก่อนถึงเพลทและการพิมพ์จนตกเพลทจะสร้างความเสียหายให้กับแท่น, ไม้ครูดและแผ่นพลาสติก

2. การทำ Wash out คราบไขมันที่ผิวหน้าเพลท

2.1 ใช้น้ำมันสนล้างหมึกพิมพ์ที่อยู่บนผิวหน้าเพลท (Image) ให้สะอาดที่สุดแล้วเช็ดล้างอีกรอบด้วยน้ำมันทินเนอร์เช็ดจนแน่ใจว่าสะอาดแล้วโดยสังเกตได้ว่าสีเพลทจะอ่อนกว่าส่วนที่มีเกาะอยู่

2.2 ล้างกว (หรือสีหมึกพิมพ์) ที่เคลือบผิวเพลทออกโดยใช้ฟองน้ำชุบน้ำชุ่มพอประมาณ เช็ดเบาๆ โดยที่คราบน้ำมันและหมึกที่ไม่อยู่ในส่วนของภาพจะหลุดออกไปด้วยล้างอีกรอบด้วยฟองน้ำและน้ำที่สะอาดพยายามให้ไม่มีคราบน้ำมันหลงเหลืออยู่บนผิวหน้าเพลทรวมทั้งด้านล่างเพลท

2.3 ในขั้นตอนการ Wash Out ต้องทำอย่างรวดเร็วสิ่งสำคัญคืออย่าให้โดนน้ำและอย่าปล่อยให้แอลกอฮอล์ที่เช็ดบนผิวหน้าเพลทแห้ง

3. การกลิ้งหมึกพิมพ์

เป็นการแทนค่าไขมันเพลทที่มีความแตกต่างกันด้วยหมึกพิมพ์หรือหมึกสำหรับกลิ้ง ซึ่งมีความเป็นไขมันมากกว่าเข้าไปแทนที่วัสดุที่ใช้เขียนในตอนแรก ๆ กลิ้งหมึกสลับกับใช้ฟองน้ำเช็ดน้ำมันบาง ๆ ภาพที่สร้างไว้จะค่อย ๆ ปรากฏชัดขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งภาพ(ส่วนของไขมัน)รับหมึกได้จนเต็มที่สุดที่ได้จากการที่ภาพจะมีความเข้มที่สม่ำเสมอทั้งภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษายเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การพิมพ์

4.1 วางกระดาษที่จะพิมพ์ลงบนเพลทที่กลิ้งสีเรียบร้อยแล้วบนจุดที่ทำสัญลักษณ์ไว้

4.2 วางกระดาษบรู๊ฟ 6 แผ่นปิดทับลงบนกระดาษพิมพ์งาน

4.3 แล้ววางแผ่นพลาสติกทับลงบนกระดาษบรู๊ฟรองพิมพ์อีกรอบตรวจสอบจุดเริ่มและจุดหยุดบนแท่นพิมพ์แล้วเริ่มทำการพิมพ์

การเก็บรักษาแม่พิมพ์

เมื่อพิมพ์ได้ครบจำนวนตามที่ต้องการหรือว่าต้องการหยุดการทำงานจะต้องทำเก็บไว้โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขณะที่เพลทยังผนึกติดอยู่กับแท่นพิมพ์ให้ทำการกลิ้งหมึกลงบนเพลทแม่พิมพ์โดยที่พยายามให้มีรายละเอียดต่าง ๆ ครบถ้วนสมบูรณ์และสีไม่หนาจนเกินไปทำความสะอาดผิวหน้าเพลททั้งหมดด้วยการลูบน้ำหรือลูบเบา ๆ
2. พัดหรือปล่อยให้จมน้ำบนผิวเพลทแห้ง
3. ลงแป้งให้ทั่วทั้งเพลท (อย่าให้แป้งมากเกินไป) แล้วปิดส่วนเกินออก
4. ใช้กาวบริสุทธิ์ (Pure Gum) นวดให้ทั่วทั้งเพลทประมาณ 1 นาทีแล้วเช็ดออกด้วยฟองน้ำที่หมาดน้ำมากที่สุดหรือใช้ผ้าสาลูแทนก็ได้
5. ใช้ผ้าสำลีหรือผ้าสาลูที่แห้งสะอาดและไม่มีคราบกาวเกาะอยู่เช็ดกาวให้แห้งซึ่งควรจะต้องเช็ดกาวออกให้บาง (พยายามอย่าให้กาวหนา) และเรียบมากที่สุด
6. นำเพลทออกจากแท่นเช็ดคราบกาวและครบน้ำที่เกาะอยู่หลังเพลทวางฟิงไว้ให้แห้งสนิทและลูบผิวหน้าด้วยแป้งแล้วจึงนำไปเก็บรักษาในที่แห้งหรือห้องกระดาษเก็บไว้อย่าให้โดนความชื้น

การเตรียมอุปกรณ์สำหรับการกัดกรด

ประกอบด้วยกาวกรด (Gum Etch) และกาวบริสุทธิ์ (Pure Gum) ฟองน้ำและอุปกรณ์สำหรับทำการพิมพ์ประกอบด้วยเครื่องขนาดที่ต่างกันเทปกาวตัวสำหรับทำจุดมาร์คบนเพลทและกระดาษสำหรับทำการทดสอบสีต่าง ๆ ก่อนทำการพิมพ์

การเตรียมสีบนโต๊ะกลิ้งสีพิมพ์

ก่อนที่จะทำการพิมพ์ควรมีการเตรียมหมึกให้เรียบร้อยก่อน โดยการกลิ้งหมึกที่แท่นกลิ้งหมึกให้มีความละเอียดและมีความบางที่พอดี ๆ ไม่หนาหรือสีและมากจนเกินไปตรวจสอบว่าเนื้อสีมีเศษของสีที่แห้งหรือมีสิ่งสกปรกเมื่อเตรียมเสร็จเรียบร้อยแล้วค่อยทำการเตรียมเพลทบนแท่นพิมพ์

เป็นลำดับต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพิมพ์งาน

การดำเนินขั้นตอนในการพิมพ์แม่พิมพ์หินนั้นการจัดวางเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ใช้ในการพิมพ์ให้เป็นระเบียบและให้มีความสะดวกในการหยิบใช้เป็นเรื่องที่สำคัญมาก ๆ เพราะสามารถช่วยให้การทำงานมีความสะดวกและคล่องตัวช่วยย่นระยะเวลาในการทำงานพิมพ์ลงทั้งยังช่วยในการรักษาความสะอาดป้องกันคราบน้ำและน้ำมันที่เกิดขึ้นในขณะที่พิมพ์งานไม่ให้มาเปื้อนแม่พิมพ์และกระดาษที่พิมพ์งานหมึกพิมพ์ควรมีการเตรียมให้พร้อมกะปริมาณให้พอดีต่อการพิมพ์งานพยายามอย่าให้น้อยจนหมึกพิมพ์ไม่พอเพราะจะทำให้เกิดปัญหาตามมาอีกมากผสมหมึกให้พอดีไม่เหลวหรือหนืดจนเกินไปหากเหลวให้ผสมด้วยผงแมกนีเซียมไลต์คาร์บอเนต (Magnesium Light Carbonate) หากข้นให้เพิ่มสีเดิมเข้าไปอีกหรือใส่คอมพาวนด์ลงไปนิดหน่อยแล้วทำการทดสอบสีโดยการใช้หน้าเกรียงปาดสีบาง ๆ ลงบนกระดาษที่ใช้สำหรับทดสอบสีซึ่งควรเป็นกระดาษชนิดเดียวกับที่ใช้พิมพ์บางที่อาจเป็นส่วนที่ตัดออกมาจากกระดาษพิมพ์งานแล้วเก็บไว้ทดสอบสีดูกลิ้งควรทำความสะอาดให้เรียบร้อยเช็ดรอยฝุ่นต่าง ๆ รวมทั้งร่องรอยและคราบสีที่ติดอยู่ให้สะอาดแล้วนำมากลิ้งหมึกเตรียมไว้ครั้งแรกอย่างกลิ้งหนาจนเกินไปกลิ้งให้บางพอดีเหมือนแผ่นฟิล์มบาง ๆ เช็ดแผ่นรองพิมพ์ (Tympan) ไม่ให้มีฝุ่นหรือรอยแตกร้าวและใช้จาระบีปาดไว้ด้านบนเพื่อที่เวลาพิมพ์จะได้ลื่นไม่หนืดและไม่ทำให้ไม้กรูดแตกหัก (ควรใช้จาระบีปาดที่ขอบล่างสแครปเปอร์บาร์ส่วนที่เป็นหนังด้วย) ฟองน้ำที่ใช้เช็ดบนหน้าเพลทควรให้มีความนุ่มและอุ้มน้ำดีส่วนใหญ่ใช้ฟองน้ำแบบเซลลูโลสให้มีความชื้นพอประมาณเช็ดให้ทั่วแผ่นเพลทพยายามอย่าให้เปียกหรือแห้งจนเกินไปเพราะหากน้ำมากจนเกินไปอาจทำให้เกิดภาพจุดตันได้ (หมายถึงหมึกพิมพ์ไปรวมตัวกันมากจนเกินไปทำให้รายละเอียดที่มีอยู่หายไปกลายเป็นสีเดียวกันหมดหรือดำจนเกินไปนั่นเอง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ธรรมชาติเป็นต้นแบบของกระบวนการสร้างสรรค์ทางศิลปะเพื่อที่จะถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของผู้ทำงานศิลปะหรือศิลปินให้ผู้ผลงานได้รับรู้เข้าใจว่าผู้สร้างสรรค์ผลงานคิดต้องการแสดงความรู้สึกอย่างไรเช่นเดียวกับการสร้างสรรค์ศิลปะเป็นกิจกรรมทางใจอันนำอารมณ์ความรู้สึกที่รับรู้เข้าใจอย่างเลื่อนลางมาสู่ความแจ่มชัดในระดับซึ่งอารมณ์ความรู้สึกเหล่านี้ถ่ายทอดไปยังคนอื่นได้คำว่าศิลปะคือสิ่งที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกความคิดหรือความงามจะเห็นได้ว่าศิลปะนั้นมีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วนคือส่วนที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นซึ่งได้แก่โครงสร้างทางวัตถุที่มองเห็นได้รับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสหนึ่งกับส่วนที่เป็นการแสดงออกอันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุอีกส่วนหนึ่งเราเรียกส่วนแรกว่ารูปทรง (Form) หรือองค์ประกอบทางรูปธรรมและเรียกส่วนหลังว่าเนื้อหา (Content) หรือองค์ประกอบทางนามธรรม (Abstract) กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเริ่มต้นจากพลังผลักดันที่อยู่ภายในไปสู่การจัดสรรรูปทรงที่มีความสัมพันธ์กับเนื้อหาเพื่อให้เกิดกระผสมผสานกลมกลืนโดยสมบูรณ์ด้วยการใช้หลักทัศนธาตุต่าง ๆ มาประกอบร่วมกันโดยผ่านกระบวนการทางเทคนิคภาพพิมพ์หินร่วมสมัย

4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

รูปทรงและเนื้อหาในผลงานสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะและปฏิบัติผลงานภาพพิมพ์โดยอาศัยข้อมูลที่เป็นแนวคิดจากการเรียนรู้พบเห็นและจากประสบการณ์ส่วนตัวถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกที่มีอยู่ผสมผสานกับจินตนาการที่ได้รับรู้และได้รับแรงบันดาลใจจากธรรมชาติทั้งทางตรงและทางอ้อมมีพื้นที่ว่างมากขึ้นพยายามหารูปแบบใหม่ ๆ สามารถแสดงแนวความคิดที่ชัดเจนออกมาได้ตามที่ต้องการจึงเริ่มทดลองทำภาพร่างด้วยวิธีการที่ต่างจากที่เคยปฏิบัติควบไปกับการพัฒนาแนวความคิดจนได้รูปแบบในการทำงานและแนวคิดที่เข้าสัมพันธ์กันด้วยเทคนิคภาพพิมพ์หินทำการคัดทอนรูปทรงลวดทอนเรื่องราวที่หลากหลายเกินความจำเป็นการศึกษาค้นคว้าทดลองเรียนรู้ทั้งในด้านความคิดและจินตนาการรูปแบบเทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นเฉพาะตัวข้าพเจ้าได้มีการ

เอกสารนี้พัฒนาและคัดลอกผลงานออกเป็น 3 ระยะคือ ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระยะที่หนึ่ง

เป็นช่วงที่ข้าพเจ้าได้พยายามคลี่คลายรูปแบบที่เหมือนจริง (Realistic) ในธรรมชาติให้ออกมาเป็นรูปทรงที่ลดทอดมีบรรยากาศของสี โดยให้มีพื้นระนาบที่กว้างมีพื้นที่ว่างมากขึ้น พยายามหารูปแบบใหม่ ๆ สามารถแสดงแนวความคิดที่ชัดเจนออกมาได้ตามที่ต้องการจึงเริ่มทดลองทำภาพร่างด้วยวิธีการที่ต่างจากที่เคยปฏิบัติควบไปกับการพัฒนาแนวความคิดจนได้รูปแบบในการทำงานและแนวคิดที่เข้าสัมพันธ์กันด้วยเทคนิคภาพพิมพ์หินทำการตัดทอนรูปทรงลดทอนเรื่องราวที่หลากหลายเกินความจำเป็นลดทอนสีที่มีมากให้ลดน้อยลงให้เป็นเพียงน้ำหนักของสีในช่วงนี้มีแนวคิดถึงเรื่องการรวมตัวของอากาศธาตุที่มีการแผ่ขยายกระจายออกไปอย่างช้า ๆ บรรยากาศสีสันรูปทรงมีที่มาจากอินทรีย์รูป

ระยะที่สอง

ผลงานในช่วงนี้เป็นการพัฒนาแนวความคิดให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยได้มุ่งเน้นประเด็นไปที่เรื่องของสีสัน เพื่อเพิ่มและลดความกว้างและของเขตของเนื้อหาให้ภาพรวมมีความสมบูรณ์ มีความชัดเจนมากขึ้นขณะเดียวกันก็พัฒนาการทำภาพร่างทั้งแบบเดิม ๆ และวิธีการที่ต่างออกไปจากที่เคยทำอยู่ซึ่งวิธีการยุ่งยากและซับซ้อนแต่ได้ผลดีกว่าเป็นรูปทรงของอินทรีย์รูปที่เกิดจากสิ่งที่มีชีวิตต่าง ๆ ทางธรรมชาติรวมทั้งที่ไม่มีชีวิตอยู่ในธรรมชาติไม่มีโครงสร้างหรือรูปทรงที่คงที่และแน่นอนมีการเคลื่อนที่เลื่อนไหลมีการแผ่กระจายขยายออกครอบคลุมประสานสัมพันธ์กันทั้งบรรยากาศและรูปทรงที่เป็นไปตามอารมณ์ความรู้สึกเฉพาะตัว

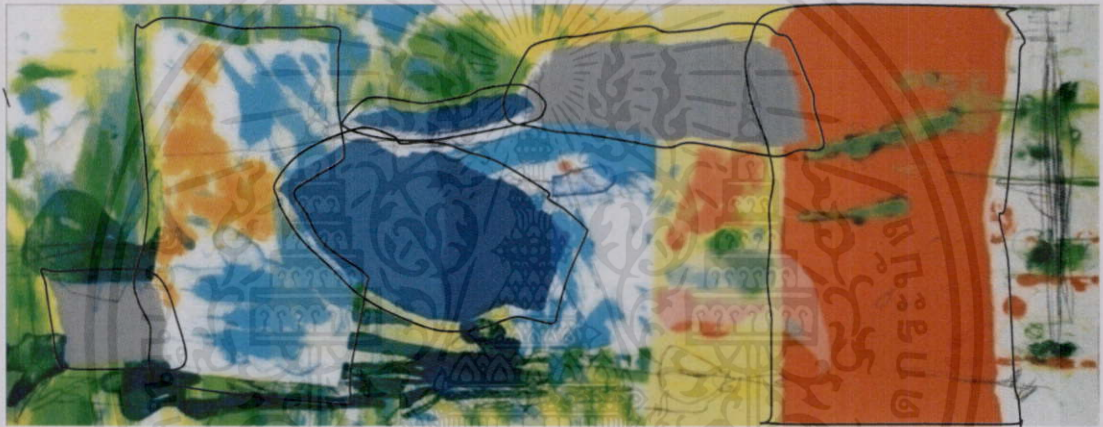
รูปทรง ในการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์หินจะเป็นรูปทรงที่ได้รับแรงบันดาลใจจากธรรมชาติเป็นรูปทรงอินทรีย์รูปเช่น รูปทิวทัศน์ทะเล รูปทรงของทิวเขา รูปทรงของต้นไม้เป็นต้นที่เกิดจากการตัดทอนคลี่คลายย่อยสลายรูปทรงไม่บ่งบอกถึงที่มาของรูปทรงอย่างชัดเจนแต่สามารถรับรู้ได้สัมผัสได้จากอารมณ์และความรู้สึก

เนื้อหา ภาพส่วนรวมจะเน้นบรรยากาศที่เป็นการประสานกลมกลืน (Harmony) ให้เกิดความ เป็นเอกภาพทางอารมณ์ที่แสดงออกถึงสีสันและความกลมกลืนอีกส่วนแฝงไว้ด้วยความขัดแย้งทั้งรูปแบบ และเรื่องของสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ

ศิลปะนั้นประกอบไปด้วย 2 ส่วนสำคัญคือเนื้อหาที่เป็นแนวความคิด (Concept) และอีกส่วนคือรูปทรงที่เป็นภาพรวมขององค์ประกอบทางทัศนธาตุ (Elements) ประกอบรวมกันจนเกิดความงามความสมดุลความเป็นเอกภาพทางศิลปะการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าแสดงออกด้วย ภาพส่วนรวมจะเน้นบรรยากาศที่เป็นการประสานกลมกลืนให้เกิดความเป็นเอกภาพทางอารมณ์ที่แสดงออกถึงสีสันและความกลมกลืนอีกส่วนแฝงไว้ด้วยความขัดแย้งทั้งรูปแบบ และเรื่องของสี ความที่สัมพันธ์สอดคล้องกับแนวความคิดนำมาแสดงผ่านทัศนธาตุทางศิลปะดังต่อไปนี้

รูปทรง (Form)

รูปทรงที่ปรากฏในผลงานจะเป็นรูปทรงอินทรีย์รูปคือรูปทรงที่มีที่มาจากธรรมชาติเป็นรูปทรงอิสระ (Free Form) รูปทรงที่นำมาใช้นั้นได้ผ่านขั้นตอนของการคิดคล้ายและย่อยสลายความเป็นจริงที่มีอยู่ไม่บ่งบอกสถานะใดๆรูปทรงที่ได้มาจะถูกปรุงแต่งจัดสรรด้วยความคิดและจินตนาการเพื่อให้เกิดอารมณ์และความกลมกลืนกันและมีความขัดแย้งแทรกเข้าไปด้วย บางครั้งดูแผ่วเบาถ่วงลอยอิสระเลื่อนไหลอย่างช้า ๆ บางครั้งดูหนักแน่นและเคลื่อนไหวรุนแรงเกิดขึ้นบนพื้นที่ว่างที่รวมตัวกันจนเกิดเป็นรูปทรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สี (Colours)

ในผลงานศิลปะที่นำมาทำงานสีเป็นส่วนประกอบหนึ่งที่สำคัญในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยจะมีการลดความจัดของสีต่าง ๆ ลงตามความต้องการเพื่อผลทางอารมณ์และความรู้สึกของ ภาพผลงานจะมีการกำหนดโครงสร้างของสีส่วนรวมให้เป็นวรรณะใดวรรณะหนึ่งบางขณะอาจจะ ไม่อยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ทางทฤษฎีสีที่คุ้นเคยและขึ้นอยู่กับความต้องการในการแสดงออกในงานแต่ ละชิ้นมากกว่าสีจะเป็นส่วนผสมผสานความกลมกลืนระหว่างรูปทรงต่างๆและบรรยากาศทั้งหมด เข้าไว้ด้วยกัน เช่น สีบรรยากาศที่ดูพริ้วไหวนุ่มนวลอ่อนโยนและในบางครั้งก็ดูรุกเร้ารุนแรงและ ตื่นเต้นเร้าอารมณ์ภายในด้วยเหตุนี้เองในผลงานศิลปะที่นำมาเป็นภาพต้นแบบงานสีจึงเป็น ส่วนประกอบหนึ่งที่สำคัญเป็นตัวกำหนดอารมณ์ความรู้สึกโดยรวมของภาพผลงานหนึ่งชิ้นให้เกิด อารมณ์และความรู้สึกขึ้นอย่างที่ต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำหนักอ่อนแก่ (Tone)

น้ำหนักอ่อนแก่ที่เกิดขึ้นในผลงานจะเน้นไปที่น้ำหนักที่เป็นมวลของสีเป็นส่วนใหญ่แสดงถึงความหนักแน่นของรูปทรงต่าง ๆ แล้วค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นความนุ่มนวลและแผ่วเบาอ่อนคลายประสานกลมกลืนหายไปกับบรรยากาศผสมผสานกับพื้นที่ว่างเป็นการกระจายค่าน้ำหนักอ่อนไปหาค่าน้ำหนักที่เข้มขึ้นอย่างต่อเนื่องน้ำหนักที่ปรากฏอยู่ในภาพผลงานจะไม่มีน้ำหนักที่ตัดกันอย่างรุนแรงและไม่มีความทึบตัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะผิว (Texture)

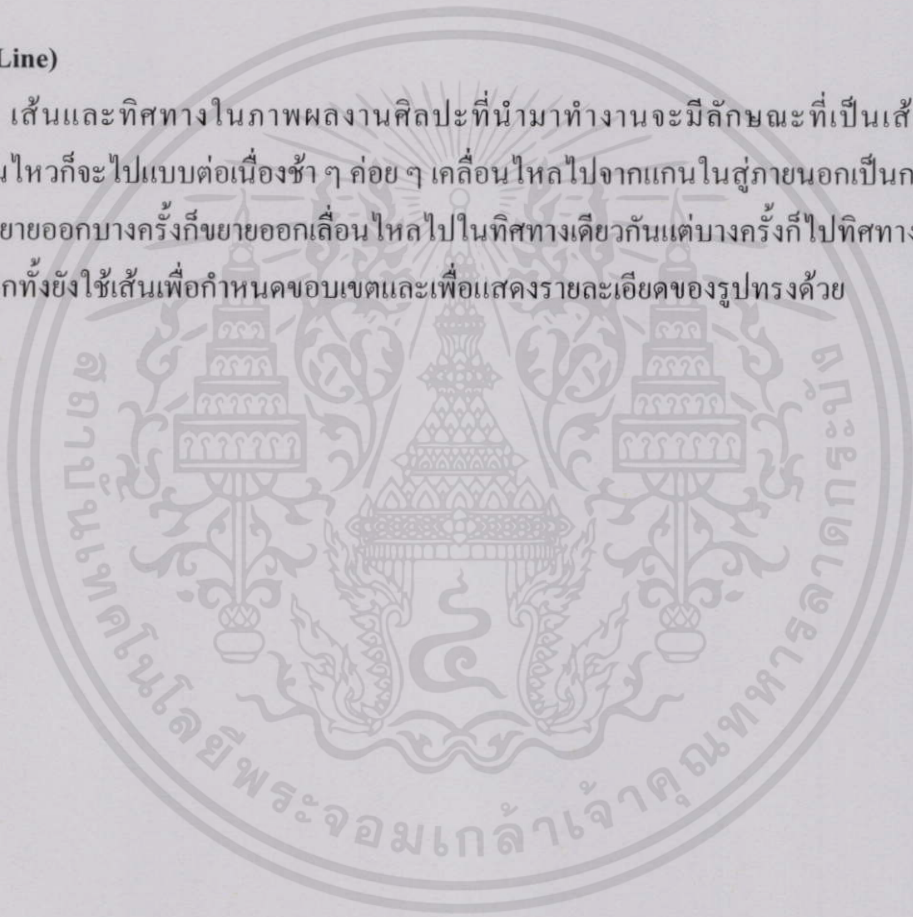
ลักษณะผิวที่ปรากฏอยู่ในผลงานศิลปะที่นำมาทำงานจะไม่แตกต่างกันมากนักจะค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงจากผิวที่หยาบเป็นผิวที่ละเอียดหรือว่ามีความเป็นผิวที่คล้ายคลึงกันมากกว่าที่จะแตกต่างกันอย่างละเอียดหรือแบบลายอีกประการนั้นก็จะเป็นไปตามกระบวนการทางด้านเทคนิคด้วยเช่นใช้ไขแท่ง (Tusche) ผสมน้ำแล้ววาดหรือเขียนลงบนเพลทปล่อยให้แห้งผิวที่ได้ก็ต่างจากการผสมด้วยน้ำมันแต่ก็ยังคงเป็นลายคราบของไขอยู่เพียงแต่ความละเอียดของคราบเท่านั้นที่ต่างกันลักษณะผิวจะประกอบอยู่ในรูปทรงของสีเพื่อสร้างมิติน้ำหนักหรือความหยาบด้านของสีในบางครั้งลักษณะผิวก็เป็นได้ทั้งรูปทรงและพื้นที่ว่างพร้อมกันพื้นผิวจะไปช่วยเน้นส่วนที่ทำให้รูปทรงดูจริงจังหนักแน่นและบางขณะก็ทำให้รูปทรงดูพลิ้วไหวนุ่มนวลอ่อนหวานกลับไปกับบรรยากาศภายในภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้น (Line)

เส้นและทิศทางในภาพผลงานศิลปะที่นำมาทำงานจะมีลักษณะที่เป็นเส้นโค้งการเคลื่อนไหวก็จะไปแบบต่อเนื่องช้า ๆ ค่อย ๆ เคลื่อนไหวไปจากแกนในสู่ภายนอกเป็นการกระจายออกขยายออกบางครั้งก็ขยายออกเคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกันแต่บางครั้งก็ไปทิศทางใดทิศทางหนึ่งอีกทั้งยังใช้เส้นเพื่อกำหนดขอบเขตและเพื่อแสดงรายละเอียดของรูปทรงด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสร้างลักษณะผิวและรูปทรงโดยวิธีการวาดด้วยผงถ่ายเอกสาร (Zerex)

ผสมกับแอลกอฮอล์ให้เกิดความเข้มข้นตามที่ต้องการแล้วราดลงลงผิวหน้าของเพลทอลูมิเนียมให้ได้รูปทรงพื้นผิวและให้มีความอ่อนแก่ตามต้องการหากว่าไม่พอใจในพื้นที่นั้น ๆ ก็ยังสามารถนำเพลทไปล้างทำความสะอาดด้วยน้ำและแอลกอฮอล์แล้วนำกลับมาทำใหม่อีกครั้งได้แต่ไม่ควรบ่อยครั้งหรือหากว่าต้องการรูปทรงที่มีขอบเขตที่แน่นอนหรือปิดกั้นในพื้นที่บางส่วนที่ไม่ต้องการให้เกิดพื้นผิวก็สามารถทำได้โดยการใช้กาวกระถินบริสุทธิ์ (Pure) กั้นในส่วนที่ไม่ต้องการให้ผงถ่ายเอกสารลงไปสัมผัสที่ผิวหน้าเพลทเมื่อเสร็จจากการวาดด้วยผงถ่ายเอกสารแล้วก็นำไปล้างด้วยความร้อนในขั้นตอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ปัจจุบันนี้มีศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานศิลปะมากมาย หลากหลายทางความคิดจึงเกิดขึ้น ข้าพเจ้าคิดว่าทุกยุคทุกสมัยผลงานศิลปะนั้นต้องจบด้วยความสวยงาม ข้าพเจ้าคิดว่าศิลปะที่สวยงามเหล่านั้นสามารถสร้างแรงบันดาลใจในการทำงานของตัวศิลปินเยาวชนรุ่นหลัง ข้าพเจ้าใช้เรื่องของธรรมชาติ ภาพทิวทัศน์ที่ตัวข้าพเจ้าได้พบเจอ และเป็นสถานที่ข้าพเจ้าได้ไปด้วยตัวเอง ข้าพเจ้าได้พูดถึงเรื่องราวที่ธรรมชาติสร้างขึ้นเอง และเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมาแทนที่จากธรรมชาติเคยอยู่ ณ ที่แห่งนั้น นำเรื่องราวอดีต และปัจจุบันมารวมกันข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์ผลงานออกมาในลักษณะรูปแบบของนามธรรม ใช้สี และรูปแบบของฟอร์มในการสร้างสรรค์ผลงานออกมา จนกระทั่ง ข้าพเจ้าได้ใช้การสร้างงานจิตรกรรมรูปแบบนามธรรมแต่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานจริง ๆ มิใช่จิตรกรรม แต่เป็นการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์พื้นราบ (Lithograph) การทดลองสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบดังกล่าวมานี้ ความเป็นธรรมชาติที่ตัวข้าพเจ้าได้พบเจอ ได้ถูกคลทอนลงมาจนรูปแบบนามธรรมจึงเป็นผลงานในชุดปัจจุบัน

โดยข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานผ่านอารมณ์ การที่ข้าพเจ้าได้พบเจอมาด้วยตัวเองและแสดงออกผ่านกรรมวิธีขั้นตอนของกระบวนการภาพพิมพ์พื้นราบ

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาที่เกิดจากการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ชุด “อารยแห่งธรรมชาติ” นี้สามารถแบ่งออกเป็น

1. ปัญหาทางความคิดและการสร้างภาพร่างของผลงาน
 - 1.1 การสร้างสรรค์ผลงานและการสร้างภาพร่างของผลงานยังมีความใกล้เคียงกันทางด้านรูปทรงที่นำมาใช้มากเกินไป ภาพร่างบางชิ้นยังไม่สามารถถ่ายทอดอารมณ์และไม่สามารถสื่อความหมายให้เป็นไปตามที่ต้องการได้
2. ปัญหาที่เกิดขึ้นในกระบวนการทำงาน
 - 2.1 การถอดแบบจากภาพร่างเพื่อนำมาสร้างเป็นแม่พิมพ์นั้นยังไม่ชัดเจน ทำให้ต้องแก้ไขแบบภาพร่างให้ชัดเจนและสมบูรณ์ก่อนที่จะลอกลงบนแม่พิมพ์
 - 2.2 ปัญหาระหว่างการสร้างแม่พิมพ์ การเขียนแม่พิมพ์ด้วยหมึกไข (Tusche) และไขไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้นออกทั้งหมดนี้ให้คนปลงเนื้อหา และต้องอ้อมอ้อมถึงถ้าคุณเอกรวรรค์ครั้งที่มีการนำไปใช้น้ำมันสนที่สร้างจากฝืนแปรง ควบคุมได้ยาก จึงทำให้เกิดพื้นผิวที่ไม่ได้ตามต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

- 2.3 ปัญหาระหว่างการพิมพ์ชิ้นงาน ด้านการปรับแท่นพิมพ์ไม่เท่ากัน จึงทำให้ผลงานเกิดฝ้าเป็นแถบขึ้น
- 2.4 ปัญหาระหว่างการพิมพ์ชิ้นงาน การเติมหมึกมากเกินไปในระหว่างการพิมพ์งาน ทำให้รายละเอียดของผลงานหายไป
- 2.5 ปัญหาจากการพิมพ์เวลาใช้ กระดาษบรรจุพร่องก่อนเข้าแท่งพิมพ์ ถ้ากระดาษบรรจุพิมพ์มีรอยยับของกระดาษ เวลาพิมพ์งานออกมา งานก็จะเป็นรอยกระดาษไปด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กัจจกร สุนพงษ์ศรี.2554. ศิลปะสมัยใหม่ (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.)

ชลุค นิมเสมอ. 2531. องค์ประกอบศิลปะ. กรุงเทพฯ : บริษัทไทยวัฒนาพานิช

นวลทิพย์ แกลเลอรี่. 2552. ศิลปะแอบสแตกอาร์ต. [Online]. Available:

<http://kapan.om/webboard/index.php?topic=86.0>

เบ็ทเกิลช-นิจิก. คัลเลอร์ ฟิลด์ เพนติง.[Online]. Available:

http://arthistory.about.com/od/modernarthistory/a/color_field_10one.htm

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนาพร เชื้ออนสุวรรณ 2547. สุนทรียศาสตร์ : ศิลปะนามธรรม. [Online].

Available : [http://wbi/Education/\(Aesthetics\)/index.htm](http://wbi/Education/(Aesthetics)/index.htm)

เฮสส์, บาร์บารา. แอ็บสแตรกต์เอกซ์เพรสชันนิสม์. แปลโดย อนิมา ทักษิณทร์. เชียงใหม่ : ไฟน์อาร์ท 2552.หน้า 6-25.

Francis W. O'Connor. Jackson Pollock (Newyork: The Museum of Modern Art,1967).[Online].

Available:[http://mcpswis.mcp.ac.th/html_edu/cgibin/mcp/main_php/print_informed.php?](http://mcpswis.mcp.ac.th/html_edu/cgibin/mcp/main_php/print_informed.php?id_count_inform=11826)

[id_count_inform=11826](http://mcpswis.mcp.ac.th/html_edu/cgibin/mcp/main_php/print_informed.php?id_count_inform=11826)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน คลื่นเวลา
เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ
ขนาด 64.5 x180 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

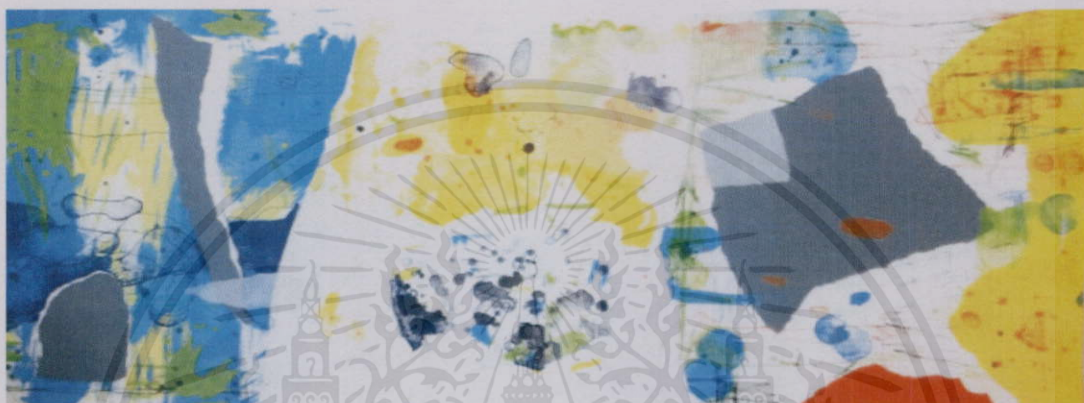

ชื่อผลงาน สีสันของธรรมชาติ

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ

ขนาด 64.5 x164.5 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ความรื่นเริงของธรรมชาติ

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ

ขนาด 55.4 x146.3 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นางสาวเจน ศรีเจริญศักดิ์

วัน เดือน ปีเกิด 6 กุมภาพันธ์ 2535

ที่อยู่ 82/13 ม.3 ต.บ่อผุด อ.เกาส์มาย จ.สุราษฎร์ธานี 84320

เบอร์ติดต่อ 085-4701192

อีเมล printmaking414@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

2553 – ปัจจุบัน กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชา ภาพพิมพ์ ภาควิชา วิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2550 – 2553 วิทยาลัยช่างศิลป์นครศรีธรรมราช จ.นครศรีธรรมราช

ทุนการศึกษา

2555 ทุนขาดแคลนทุนทรัพย์ (ทุนของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง)

2553-2556 ทุน กยศ.

2557 ทุนขาดแคลนทุนทรัพย์ (ทุนของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง)

เกียรติประวัติ

- ปี พ.ศ. 2551 เข้าร่วมโครงการสร้างสรรค้งานศิลป์สำหรับผู้มีความสามารถพิเศษทางด้าน ศิลปะ “รักษาสีเงวล้อมบนพื้นฐานแห่งความพอเพียง” ณ สถาบันทักษิณคดีศึกษา อ.เมือง จ.สงขลา
- ปี พ.ศ. 2552 รางวัลชมเชย การแข่งขันประกวดวาดเส้น
- ปี พ.ศ. 2553 นิตศวรรษการสีน้ำ ของนักเรียน-นักศึกษา ระดับ ปวช.3 และ ปวส.2
- ปี พ.ศ. 2553 รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 โครงการงานสีเส้นแห่งสายน้ำ มหกรรมลอยกระทง 2553 ณ แม่น้ำเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร

- ปี พ.ศ. 2554 เข้าร่วม Workshop การทำบาเร็ง โดย อาจารย์ย้อโรชิ ทากายามา และ อาจารย์ชิซุรุ คอนโด จากมหาวิทยาลัยนาโงย่า ประเทศญี่ปุ่น ณ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง